

Učinek kobilice

Melodrama

Nastopijo:

1

MADDY
BOBBY
COACH
MAMA
BIANCA
SAMANTHA
DOKTOR FISCHER
SESTRA ZOE
MIKE STRUMMER

I.

ON

1. PRIZOR

Ordinacija doktorja Fischerja.

DOKTOR FISCHER, BIANCA, MADDY, SESTRA ZOE

Ordinacija doktorja Fischerja prej daje vtis nobel pisarne kot zdravniške ordinacije.

On sam sedi v belem delovnem plašču za veliko mahagonijevo mizo in razglablja, udobno zleknjen v usnjen naslonjač.

Nasproti njega sedi Bianca, ki je v resnici moški, oblečen v žensko, a to tako uspešno, da je komaj razpoznati njegov pravi spol. V roki nekako neodločno drži nalivno pero. Pred njo (zmeraj bomo rekli 'pred njo', ker se v vseh ozirih počuti kot 'ona', in to je treba spoštovati) je odprta zajetna mapa in na njeni levi cel kup plastičnih škatlic, najbrž napolnjenih z zdravili.

DOKTOR FISCHER Glejte, gospodič Rudolph ...

BIANCA (*ga prijazno opomni*) Raje mi recite Bianca.

DOKTOR FISCHER Ja, seveda ... gospodična Bianca. (*nadaljuje, kjer je ostal*) Vem, da gre za en zajeten kup denarja, ampak trenutno vam je tako, kot da ste v tem telesu samo podnajemnik in plačujete najemnino zanj brez kakršnega koli haska – ga hranite, negujete, lepšate, kakor koli skrbite zanj – ampak nekako vaše pa ni, kajne? Če pogledava tale kredit, je res, da se za nekaj let zavežete, da vas bo vsak mesec nekaj stalo, ampak telo bo vaše, ali ne, in v njem se boste počutili kot doma. Denar bo dobro naložen in uživali boste. Navsezadnje za to gre v življenju, kajne – za uživanje. Jaz na primer igram golf in plačujem klubsko članarino za pet let skupaj. (*pokaže z roko število pet*) Pet let skupaj! To so ti popusti na količino ...

BIANCA (*ji že malo preseda doktorjevo razpredanje*) In če neham plačevati?

DOKTOR FISCHER Preprosto – vzamejo vam nepremičnino.

BIANCA (*se prestrašeno zdrzne*) Mislite ...?

DOKTOR FISCHER Ha! (*se nasmehne temu pomisleku*) Ste morda mislili, da vam vzamejo nazaj spolovilo?! Bejžite no, kaj pa bi s tem? Saj nismo mesnica.

Doktor odkritosrčno pogleda Bianco čez mizo in se ji toplo nasmehne. Bianca odmakne pogled k pogodbi in jo pogumno podpiše.

BIANCA Izvolite. (*jo odrine od sebe, kakor da je storila nekaj pomembnega*)

DOKTOR FISCHER (*zadovoljno*) No, pa je odpravljen še zadnji pomislek.

Bianca vstane in prične zlagati škatlice v torbico. Tudi doktor vstane, se stegne preko mize in vzame mapo, jo skrbno zapre in položi v predal.

DOKTOR FISCHER Torej ... Hormone imate ... pridno jemljite. In jutri se lahko vidimo.

Sestra Zoe vam pove še ostale prikupnosti.

Se Doktor pošali in pokaže z roko nekam proti vratom, za katerimi je najbrž omenjena sestra.

Bianca se nenadoma ustavi v svojem početju, kot da bi se šele sedaj zavedela, kaj vse ji to prinaša. Pogleda doktorja in ta ji radovedno vrne pogled. Bianca iztegne roko.

BIANCA Hvala, gospod doktor – vi ne veste ... (*od ganjenosti ji zmanjka glasu*)

DOKTOR FISCHER Ja ...?

BIANCA (*požre cmok in pove*) Vi ne veste, kako se je roditi v napačen svet. To je, kot da bi ves čas dihali ogljik, a rabite kisik.

DOKTOR FISCHER (*dobrohotno ji strese roko*) No no, gospodič Rudolph, še malo in za vas bo veliko, veliko kisika.

BIANCA (*vsa iz sebe dahne hripavo, bolj moško*) Hvala ... (*in se takoj popravi še po žensko*) Hvala.

DOKTOR FISCHER Vendar se zavedate – pri varianti, za katero ste se odločili, ni povratne vozovnice?

BIANCA (*si oddahne*) Hvala bogu.

Doktor ji bodreče prikima. Bianca si čez rame obesi torbico in se odpravi s tisto značilno pozibavajočo se hojo ženske, ki se zaveda svoje privlačnosti.

Že odpira vrata, ko doktor zakliče.

DOKTOR FISCHER Naslednji!

Maddy se pojavi na vratih, kot da je že komaj čakal, da bo na vrsti. Koketno se spogledata z Bianco, ki gre mimo njega. Obstoji med vrati in se obrne za njo.

DOKTOR FISCHER (*ga povabi*) Stopite naprej.

Maddy zašepa notri. Nogo ima v kolenskem delu v opornici in jo trdo vleče za seboj. Še enkrat se ozre nazaj.

DOKTOR FISCHER (*dobrodušno*) Zaprite vrata, no, kaj ste se pa zataknilo?

MADDY Ta ženska ... tako znana mi je ...

DOKTOR FISCHER Ah, kdo ne pozna Rudolpha.

MADDY (*nič mu ni jasno*) Rudolpha?

DOKTOR FISCHER (*se spomni*) Aja, seveda – njegov estradni nadimek ... to je bil Rudolph Kleiner alias Bianca.

MADDY (*presenečeno*) Seveda! To je ona! (*in zmedeno*) Mislil 'on'.

DOKTOR FISCHER Še bolj privlačna je kot na televiziji, kaj?

MADDY (*se zdaj zave, da je poželjivo gledal moškega – pravzaprav ne ve, kaj bi rekel*) Lepo je ... oblečen ...

DOKTOR FISCHER Ja, to pa zna. Seveda tudi mi veliko pripomoremo k temu. In pravijo, da ima zelo oster jezik. Ta njena oddaja je gledana bolj kot moja.

MADDY (*se nasmehne*) Jaz sem pa mislil ...

DOKTOR FISCHER Ja ja, marsikdo tako misli. Sicer bo pa v kratkem uradno postal ženska. Na isti dan vaju imamo na sporedu. (*nekoliko zaupno prišepne*) Dobil bo eno lepo špranjico.

MADDY Kaj tudi to počnete?

DOKTOR FISCHER Seveda! Vam pokažem katalog?

MADDY Ne, nikakor, ni treba ...

DOKTOR FISCHER Vse sorte počnemo. Lepota je večni boj! In mi vas oborožimo, da greste tja ven in triumfirate! (*vneseno*) Triumfirate!

MADDY (*ima nekoliko slabo vest*) Veste, jaz tega ne bi rabil, če ne bi bilo res ...

DOKTOR FISCHER (*melje po svoje*) Moj oče je bil eden pionirjev lepotne kirurgije v tej državi. Prvi je uvedel korekcijo vraščenih nohtov. Že zgodaj mi je pripovedoval, kako so v Indiji že šesto let pred našim številom izdelovali lončene nadomestke nosu, ki so jih takrat za kazen na veliko rezali. Šesto pred našim številom! (*ga ta podatek očitno navdušuje*) S kožo s čela so jih pokrivali – brihtno, kaj? Ampak, da bomo moškim vstavljali maternice – tega niti on ne bi mogel predvideti. Veste, to je sedaj najbolj moderno.

MADDY (*se počuti nekoliko neugodno*) Aja ...

DOKTOR FISCHER Pomislite, notranji organi se sami prilagodijo, da je prostor zanjo. (*zanj je to res pravi čudež narave*) To je, kot da bi kaj takega že pričakovali.

MADDY Ja. (*pokima z glavo in nekaj reče, bolj zato, da sploh kaj reče*) Ljudje imamo radi spremembe.

DOKTOR FISCHER Srce ostane isto. Karakterja ne moremo zamenjati. Izvolite, sedite. (*ga povabi*)

MADDY (*sedee*) Hvala.

DOKTOR FISCHER Ja, ta moj očka. Nekaj let pred upokojitvijo je začel še homoseksualce operirati. Res je, na vse se prilagodimo – kot ti naši organi. No, dajva midva raje začeti tisto,

za kar sva se zbrala. (*vzame v roke kartoteko, nato pogleda Maddyja*) Maddox Logan, če se ne motim?

MADDY Kar Maddy mi recite.

DOKTOR FISCHER Prav, gospod Maddy. Saj vas poznam – uspešen športnik. (*prodorno pogleda v Maddyja*)

MADDY Upam, da še.

DOKTOR FISCHER Kar brez skrbi, brez skrbi. (*se vrne h kartoteki in ležerno nasloni nazaj*) Imeli ste torej kar čedno prometno – predrta ledvica, polomljena rebra, zdrobljeno koleno, prelomljena stegenica in ostala vam je ta grda brazgotina ...

MADDY V izložbo sem letel.

DOKTOR FISCHER Ja, steklo naredi svoje.

Maddy trpeče prikima.

DOKTOR FISCHER Ampak so vas lepo zakrпали. Torej vas danes odpuščajo iz nege ... Pa ne bi bilo bolje, če bi ostali vsaj še toliko, da mi opravimo svoje?

MADDY (*mu to ne diši preveč*) Saj jutri pridem nazaj.

DOKTOR FISCHER No, saj vas razumem. Dom pogrešate. Gotovo vas bodo veseli. (*gleda v kartoteko, bere in kima*) Ja, ja ... ja ... najprej vam bodo tam na oddelku odstranili opornico, potem pa pridete sem. Vse je toliko lažje, ker vas praktično pripeljejo iz sosednjega trakta. Tam je kirurgija.

MADDY Vem, ja.

DOKTOR FISCHER Seveda, ja.

MADDY (*nekoliko s strahom*) Samo eno noč še prespim, so rekli.

DOKTOR FISCHER Brez skrbi, ne bomo vas mučili. Pri nas je to samo rutina. Lahko vidim to vašo reč? (*vstane in stopi izza mize*)

MADDY Seveda. (*vstane*)

DOKTOR FISCHER Semle, če stopite, prosim.

Maddy stopi k njemu in sleče hlače – vidimo le njegovo golo zadnjico. Doktor se skloni in pogleda brazgotino, nato Maddyja.

DOKTOR FISCHER Srečo ste imeli! Še malo, pa bi šel svaljek.

MADDY Svaljek?

DOKTOR FISCHER Saj veste – vaš veliki ponos, khm, khm ... (*si zakašlja v roko, kakor da mu je nekoliko nerodno izrekat takšne besede*) Brazgotina pa je res grda. Ste dolgo ležali?

MADDY Dva meseca.

DOKTOR FISCHER Aha, se spomnim iz časopisov – sredi končnice ste morali odnehati. Z vami bi bili prvaki.

MADDY (*žalostno – gotovo je to že nešteto krat slišal*) Ja ... (*nato zaskrbljeno, upajoč, da končno vsaj to moro odpravi*) Pravite, brazgotina ...?

DOKTOR FISCHER Brez skrbi, gladka bo kot dojenčkova ritka.

MADDY Imate doma dojenčka?

DOKTOR FISCHER Ne. Imam pa rad njihovo kožo.

MADDY Ženim se, veste, in ne bi rad ...

DOKTOR FISCHER (*se pošali*) Madonca, saj se ne boste v kratkih hlačah! (*se sam sebi zareži in gre za mizo, nato pomirjujoče*) Brez skrbi, do poroke bo kot kopalnica.

MADDY Lahko oblečem hlače? (*si hoče potegniti hlače gor*)

DOKTOR FISCHER (*ga ustavi*) Samo moment, malo vas še porišem.

Maddy ga vprašujoče pogleda.

DOKTOR FISCHER (*v pojasnilo*) Moram označiti teren. (*vzame z mize flomaster, gre k Maddyju, počepne in začne zarisovati*) To se bo v nekaj dneh spralo – brez skrbi.

Maddyju je neugodno – še posebej, ko si doktor pomaga še z drugo roko.

MADDY A ne gre drugače?

DOKTOR FISCHER Sprostite se, no ... da natanko zarišem.

Enkrat na hitro potrka in že je notri sestra Zoe.

SESTRA ZOE Gospod Doktor?

DOKTOR FISCHER O, sestra Zoe – ravno prav. Bi tukaj malo prijeli, da lažje zarišem, prosim.

MADDY Ali je to res nujno potrebno?

DOKTOR FISCHER Kaj se boste sramovali? V bolnici smo, ne v cerkvi! No, sicer pa jih je dandanes tam še najmanj sram kaj takega držati. Sestra ...

Ji namigne, ker je zaradi Maddyjeve pripombe ostala ob strani in čakala. Ona pristopi, se skloni in poprime. Iz Maddyjevega obraza je razvidno, kako mu to ne paše, a pač potrpi.

Doktor in sestra opravita svoje in se zravnata.

DOKTOR FISCHER (*sestri*) Kaj ste hoteli?

SESTRA ZOE Ta pacient ... (*pogleda v kartoteko in prebere ime*) Rudolph Busola – ne vem, ali hoče zadržati svoj penis ali ga lahko pišemo v škart?

DOKTOR FISCHER Ali ni označeno? (*ji pokuka preko roke v kartoteko*)

SESTRA ZOE Ne.

MADDY Lahko oblečem hlače?

DOKTOR FISCHER Ja, vi kar. *(mu namigne, nato sestri)* Sem najbrž spregledal. *(razmišlja)* Mogoče bi ga želel kot spominek? Za vsak slučaj naj bo formalin pri roki.

SESTRA ZOE Še vedno ga lahko pred posegom vprašamo.

DOKTOR FISCHER No, pa dajte. *(se strinja)*

SESTRA ZOE Bom javila naprej, jaz sem od jutri na dopustu.

DOKTOR FISCHER Ja, seveda, sporočite prosim.

Sestra Zoe odide.

MADDY Je to vse?

DOKTOR FISCHER *(mu prikima)* Vse. Zaenkrat. Samo hormone vam še predpišem.

MADDY Kakšne hormone?

DOKTOR FISCHER Za lepše celjenje. Pojutrišnjem zjutraj se najprej javite na kirurgiji, potem vas bodo že oni spravili semle.

MADDY *(ne da mu miru – še enkrat nemirno vpraša)* A je to težek poseg?

DOKTOR FISCHER Sem vam rekel – rutina – čisti blitzkrieg, boste videli – še posebej, ker bo odprtina sveža. Nimate kaj skrbeti. Saj nismo mesnica.

Se Doktor Fischer nasmehne svojemu pacientu in ta pomirjen njemu nazaj.

MADDY Hvala, doktor.

Tema.

2. PRIZOR

Slačilnica športnega kluba

COACH, BOBBY, MADDY

Slačilnica športnega kluba je opremljena kot vsaka slačilnica športnega kluba – omarice, klopi, obešalniki, posterji, porisana tabla, vhod v tuše itd.

Bobby stoji pred odprto omarico in se oblači za trening. Coach je ob njem in mu ves v žaru na veliko kaže in razlaga.

COACH Glej, Pedersen, ti samo nakažeš v levo, samo nakažeš, potem pa sunkovito potegneš v desno. In komolec moraš imeti tu – tu, si razumel?

Se skloni v prežo in dvigne Bobbyjev komolec v višino svojega obraza. Ta zavija z očmi – najbrž mu Coach že neštetič razlaga te stvari. Coach to začuti.

COACH Si z mano, Pedersen?

BOBBY Ja, Coach. *(naveličano prikima)*

COACH Mali, jaz ti življenje rešujem. Si videl, kaj se je zgodilo Loganu!

BOBBY Ampak on je imel prometno nesrečo.

COACH Pa ja! O tem ti govorim!

Coach od izvrstnega prebliska kar poskoči in v zanosu pljune sogovornika – ta se skrivoma obriše.

COACH To je kot prometna nesreča, ja – ko si v duelu ... Ampak ti ne smeš pustiti, da te ven režejo gasilci, moraš naprej, do konca, do svojega cilja, do zadetka, do zmage! Razumeš, mali?

BOBBY Ja. *(prikima)* Izogniti se mu moram, vmes pa ga čimbolj poškodovati.

COACH Pa ja – bravo! Za to gre!

Ga, izredno zadovoljen z odgovorom, pljune in gre spet v prežo ter si ob obrazu namesti njegov komolec.

Važno je, da ko ga napičiš, zadeneš arkado, to svinjsko boli – če se mu vlije kri, pa itak čista zmaga. Pozabi na taktiko! Danes je šport samo nasilje ... nad telesom, nad umom ... nad nasprotnikom, nad žogo, nad rekviziti – in če ne zmagamo ... *(tukaj malo počaka, da bi*

njegova poanta čimbolj zadela) nad našimi zvestimi navijači! Pedersen – mi smo odgovorni!

Odgovorni – do njih, do kluba, do sponzorjev ...!

Odprejo se vrata in tam stoji Maddy.

Logan?

BOBBY (*vesel, da ga vidi*) Maddy!

COACH (*poduhoviči, bolj da skrije ganjenost in zaskrbljenost*) Glej ga, prekletega invalida!

MADDY (*zašepa k njima*) Coach, Bobby – fantje so rekli, da sta še tukaj. A imata individualnega? (*se pošali*)

COACH (*se kar razjezi*) Drek! Drek je vse skupaj! Ne me spominjati! Kaj je s to tvojo taco – boš celo življenje kripl?

MADDY Jutri mi dajo ven vijake, potem bomo pa videli.

COACH Gori so mi rekli, da lahko že z jesenjo računam nate.

MADDY Do takrat bom najbrž že nared.

COACH No, le glej, klicali so iz reprezentance.

MADDY (*hlepeče*) Res? To bi bilo super!

COACH Res, res. (*mu prikima*) Vrni se, mali, rabimo te. (*mračno se spomni*) To končnico smo lepo zasrali brez tebe. Morali bi biti prvi.

BOBBY (*hoče pomagati*) Bomo pa v novi sezoni.

COACH (*ga grobo ukine*) Drži raje, Pedersen! Ti si moje največje razočaranje!

Bobby slabe vesti skloni glavo. Maddy se mu bodreče nasmehne. Coach nenadoma položi Maddyju roki na ramena in nepričakovano ganjeno reče ...

COACH Saj veš, kaj sem obljubil tvojemu staremu. (*v glasu ima solze, potegne smrkelj*) Ta klub ni bil nikoli prvak. Tudi midva s tvojim očetom sva morala takrat odnehati v končnici.

Rad bi že enkrat to doživel, razumeš?

Ga strastno strese in se obrne proč, da si obriše oči. Maddy vprašujoče pogleda Bobbyja, češ kaj je Coachu, a ta le skomigne z rameni, češ da tudi on nima pojma. Coach se odpravi iz slačilnice.

COACH (*z drhtečim glasom*) Grem delat ...

Pri vratih se ustavi in obrne. Na njem ni več niti sledu prejšnje ganjenosti.

COACH Ti je res skoraj utrgalo klobaso?

MADDY Res, res. (*se mu nasmehne*) Milimeter, Coach, milimeter in šlo bi vse premoženje.

COACH (*si oddahne*) Uf, hvala bogu. (*pogled usmeri na Bobbyja*) Si predstavljaš, Pedersen? Milimeter in naš šampion bi bil baba. (*zaničevanje se mu zariše čez obraz – nato nahruli Bobbyja*) Potem bi imeli tukaj dve babi!

MADDY (*se bolj pošali*) A brez ... 'klobase' ne bi mogel več igrati?

COACH (*smrtno resno*) Si nor! Lahko bi šel samo kroglo metat za Romunijo – kot en prekleti operiran transvestit! Fuj!

Za seboj zapre vrata. Maddy in Bobby se spogledata in prasneta v smeh.

MADDY Je spet pljuval?

BOBBY Celega me je zalil. (*se obriše*)

MADDY Ja, dandanes je šport še samo nasilje – (*oponaša trenerja*) nad telesom, nad umom, nad nasprotniki!

BOBBY Si ga prekinil, hvala bogu.

MADDY Kaj pa nasilje trenerja nad svojimi varovanci?

BOBBY (*zdaj tudi on oponaša trenerja*) Tega ni! So samo reve, ki ne znajo prenesti dobrega treninga! (*mimogrede pljune Maddyja*)

MADDY Pljunil si me! (*se skozi smeh obriše*)

BOBBY (*mu vrže v obraz*) Reva!

Znova se zakrohotata in objameta – prisrčno stisneta drug drugega na prsi.

MADDY Bobby ...

BOBBY Maddy ... stari moj ... (*se odmakne in premeri prijatelja od nog do glave*)

MADDY (*smeje*) Kaj je?

BOBBY Shujšal si.

Maddy skomigne z glavo in rameni, češ kaj morem. Sedeta na klop ob omaricah.

BOBBY Pogrešal sem te, prijatelj.

MADDY Ja ... (*vzdihne*) Tudi jaz tebe. (*se razgleda po slačilnici*) Pa vse to ...

Bobby razumevajoče položi svojo roko na njegovo. Tako za trenutek obstaneta v času, ganljiv trenutek prijateljstva. Nato se izpustita – nekoliko nerodno jima je. Bobby prvi povzame.

BOBBY Staremu se meša brez tebe. Goni nas, kot da je to njegovo zadnje prvenstvo.

MADDY Saj bom nazaj za novo sezono.

BOBBY Kaj veš, to ni enostavna poškodba. Koliko šraufov imaš?

MADDY Eh, pustiva zdaj to. Ti povej raje, kako si, kako gre trening?

BOBBY Saj ti pravim – goni nas kot idiot in ves čas se spravlja name. Pravi, da sem čisto popustil, odkar te ni. So te danes izpustili?

MADDY Ja. (*prikima*) Ampak grem še nazaj.

BOBBY No, če boš do sezone nared, bo res super.

MADDY Ja – praktično samo prespim čez vikend. Pa brazgotino mi bodo spedenali. Zdaj je taka kot Grand Canyon.

BOBBY (*se zareži*) Kot Grand Canyon – ha, ha, ha! Morava se kaj dobiti – pogrešam te tvoje fore.

MADDY Do poroke žal nič.

BOBBY (*si ne more pomagati, da se mu nejevolja ne zariše čez obraz*) Aja, to ...

MADDY Menda ja prideš?

BOBBY Ja, nisem pozabil.

MADDY Moja priča si.

BOBBY Samantha ...

MADDY Kaj je z njo?

BOBBY Odkar si z njo, sva bila skupaj samo na treningih.

MADDY Saj veš, da me zdaj veliko bolj rabi, ko začinja igralsko kariero.

BOBBY Saj ni samo zdaj – že od vsega začetka je tako.

MADDY Kaj pa moj rojstni dan?

BOBBY Kakšen je to rojstni dan z brezalkoholnim pivom in tofu hamburgerji?

MADDY Ma saj veš, da ne maram alkohola.

BOBBY Spremenil si se, odkar si z njo.

MADDY Daj no, nič se nisem spremenil, samo malo sem se ... prilagodil.

BOBBY Saj ni edina vrhunška manekenka. Pa še ona je kriva ...

MADDY (*ga slabe volje hitro prekine*) Nočem govoriti o tem. (*hitro da mračne misli na stran in prijatelja znova radostno objame okoli ramen*) Stari, daj, razumi, jaz to žensko ljubim, vegetarijanka gor ali dol. Veliko mi pomeni, da jo osrečim. In veliko mi pomeni, da se vidva razumeta.

BOBBY Kaj pa ti ... si srečen?

MADDY Ko bom poročen, bom najsrečnejši človek na svetu. Imela bova cel kup otrok in ko bo božič, si ne bomo kupovali daril – denar bomo zbrali in obdarovali otroke v sirotišnici.

BOBBY (*se ponorčuje*) Vau! Nisem vedel, da si tako newageovski. (*nato tudi on prime prijatelja okrog ramen*) Stari, če boš imel na poroki kotlete in pravi pir, bom tudi jaz najsrečnejši človek na svetu.

MADDY Velja!

BOBBY Velja!

Veselo udarita five.

MADDY Aja – pa še nekaj moram vedeti. A bosta na poroki dva ali ...? Saj veš, zaradi razporeda.

BOBBY Piši zame dva.

MADDY O, še vedno sveže.

BOBBY Sva v sedmih nebesih, v sedmih nebesih! (*se pretiravajoče poheca in z rokami zaprhuta kot nekakšen razposajen angelček*)

MADDY (*ga prijateljsko dregne pod rebra*) No, le glej, da ne bom kmalu jaz komu priča!

BOBBY (*nenadoma izbruhne, da ga kar požene s klopi*) Eh, mater, kaka priča! Te babe se ne morem rešiti!

MADDY A ni kot v sedmih nebesih?

BOBBY Bolj kot v ta zadnjem peklu. (*nesrečno*) Joj, Maddy, ta baba je vse nasprotno, kar sem mislil. Je posesivna, tiranska in egoistična! Ves čas me preverja, kje sem, kaj delam. Vse ve – kdaj končam trening, kdaj serjem, ščijem ... me voha, če sem pil alkohol.

MADDY (*zmaje z glavo*) Ne bi si mislil, da je Sophie takšna.

BOBBY O, je, je – seveda je. Še hujša je.

MADDY Pa prekini, madona!

BOBBY (*mu zašepče, kot da je ona kje tam in lahko sliši*) Hoče, da neham trenirati.

Maddy ga začudeno gleda, ne more verjeti, kaj si dovoli prenašati.

BOBBY (*mu prikima*) Ja. Si lahko misliš? (*obupano*) Ne vem več, kaj naj naredim!

MADDY Daj no, Bobby! Kje je moj iznajdljivi prijatelj?! Ženske si menjaval kot spodnje gate!

BOBBY Vse sem že poskusil. Izmislim si, da imam drugo, pa je že na okenski polici. In potem ji spet vse sorte obljubim, da ne skoči. In kako je ljubosumna! Mami me niti za rojstni dan ni smela poljubiti. (*pove osramočeno*) Še udaril sem jo.

MADDY (*zafrkljivo*) Mamo?

BOBBY Daj, ne zafrkavaj!

MADDY (*in nato resno, tega res ni pričakoval*) Udaril si jo?

BOBBY (*v stiski*) Saj me je sram, a ni šlo drugače. Verjemi, Maddy, ni šlo. Itak me vsi postrani gledajo zaradi tega, ne me še ti ...

MADDY In – kako je reagirala?

BOBBY Pravi, da bosta ljubezen in spoštovanje že prišla nazaj sama po sebi.

MADDY Kaj za vruga si se sploh spečal s tako babo!

BOBBY Razvajala me je, Maddy! Saj veš, kako me je razvajala. Že od prvega dne. Zdaj pa mi je vsak njen dotik prava muka in ko slišim njen glas, mi je, kot da bi me kdo z bičem oplazil.

MADDY Eh, daj no, stari, izmisli si kaj.

BOBBY Ja, kaj?

MADDY Kaj vem – kaj slabega o sebi.

BOBBY Kaj? Da sem peder ali kaj?

MADDY To, ja. Pa da si veliko mlajši v resnici, da imaš nezakonske otroke in to.

BOBBY *(mu to nekoliko razjasni obraz)* Ni slaba ideja ...

MADDY Da občuješ s psi in takšne. *(pove bolj za šalo kot zares)*

BOBBY *(se razveseli, da kar švigne s klopi)* Ja, to bi znalo ratati! Rekel ji bom, da obožujem ovce! Če bi lahko kakšna z nama živila.

MADDY Ni treba pretiravati, Bobby.

BOBBY *(vidi novo upanje)* Super! To pa je nekaj! To bi pa šlo! Najbrž misli, da sem tista čisto ta prava partija zanjo – saj veš, mlad, uspešen športnik.

MADDY *(se pošali)* Uspešen?

BOBBY Ej, če se je res rešim, naredim tak žur, da bo v cajtengih! Mogoče bom pa v soboto res prišel sam.

MADDY Bomo za vsak slučaj pisali dve osebi.

BOBBY Ja – imam nagledano že eno novo. Super! *(si zadovoljno mane roke, nato se spomni ...)* No, daj zdaj, pokaži!

MADDY Kaj?

BOBBY Ta tvoj Grand Canyon.

MADDY Joj, te res zanima? Ni ravno nekaj za gledati. *(ne ve, če je to pametno)*

BOBBY Rad bi videl, ker najbrž pretiravaš, kot vedno.

MADDY Pretiravam?! *(ga to izzove, da vstane)* No, da ne boš rekel, da 'pretiravam' ...
Maddy spusti hlače tako, da spet vidimo le njegovo zadnjico. Bobby se postavi predenj, da si ogleda to reč.

BOBBY Uuu, grdo. To ti je ja moralo vse razcefrati, mater! Steklo, kaj – grdo, grdo ... *(je pričakoval, da ne bo lepo za videti, a je vseeno presenečen)*

MADDY Sem te opozoril. A brez skrbi, na plastiki mi bodo to spolirali – do poroke bo kot kopalnica.

BOBBY Če ne bi vedel, da si imel prometno, bi komot mislil, da je to od tofuja. Kdo ti bo delal?

MADDY Tisti neki doktor Fischer, ki ima oddajo na tebe.

BOBBY (*se ga spomni*) Aha – hud model, ja. Sem gledal. Ta še iz mozolja naredi joško.

MADDY Saj ti pravim ... še manj kot milimeter in bi šel celoten paket.

Odprejo se vrata – notri pogleda Coach.

COACH Kaj počneta?

Bobby in Maddy hitro skočita narazen, kot da so ju ujeli pri prepovedanem početju.

BOBI (*hitro zine*) Nič, trener. (*mu je nerodno*) Bobby mi je pokazal ...

COACH (*stopi naprej in uživa v situaciji*) Kaj sta si jih kazala?

MADDY Nisva 'si jih', ampak sem 'mu' kazal brazgotino.

COACH Pa saj nista več deset!

MADDY Saj si nisva ... (*se hoče nekaj izgovoriti, a seveda kaj hitro spozna, da ga Coach zafrkava*) Eh, Coach! (*zamahne z roko in se nasmehne*)

COACH (*smeje Maddyju*) Zvečer pridem k vam in bom mami povedal, kaj sta počela.

BOBBY (*se tudi nasmeji in poduhoviči*) Dolgo že nisva.

COACH (*ga nahruli*) Pedersen, ti mali hinavski pacek! Ne vem, kaj imaš ti za duhovičiti! Zgini že ven iz te smrdljive slačilnice in mi za začetek rukni petdeset sklec, da se oddolžiš soigralcem, ki te že pol ure čakajo na igrišču!

BOBBY (*vstane in hoče nekaj reči*) Coach ...

COACH (*ne popušča*) Ne ti mene zdaj po moji funkciji! Dvigni že to rit, ker če ti jo bom jaz, boš tudi ti rabil šivanje! Marš ven!

BOBBY Ja, že grem. Adijo Maddy – se vidiva po plastični. (*steče ven*)

COACH (*spaćeno ponovi*) 'Se vidita po plastični.' (*pozdravi Maddyja in gre*) Adijo, mali.

Upam, da naslednjič ne boš več kripl. (*izgine skozi vrata*)

MADDY Jaz tudi ... Adijo, Coach. (*reče nekako melanholično za njim*)

Obstane in se razgleda po slačilnici. Vzdihne. Pogleša 'vse to'.

Tema.

3. PRIZOR

Maddyjeva soba.

MADDY, SAMANTHA, MAMA

Soba mladega moškega, ki še vedno živi pri mami. Vse sorte ostankov otroštva in predmeti iz sedanjega življenja. Na steni njegov poster.

*Maddy v pižami spi v postelji, ko odpre oči, je nekoliko iz sebe.
Vstopita Mama in Samantha, ki nosi skodelico.*

SAMANTHA (*veselo*) Vitaminski napitek za junaka!

MAMA Skupaj sva ti ga pripravili.

Sedeta vsaka na svojo stran postelje – Samantha odloži skodelico na omarico in ga poljubi.

Maddy zasope, si obriše potno čelo in se nemirno presede.

SAMANTHA (*zaskrbljeno*) Kaj pa je?

MADDY (*je še v svoji nočni mori*) Sanjal sem, da si hotela obleko za petnajst tisoč dolarjev.

SAMANTHA (*se nasmehi*) Za petnajst tisoč dolarjev? Toliko cela poroka ne bo stala.

MADDY (*si oddahne*) Vem, ja. (*se nenadoma spomni*) Si dobila vlogo?

SAMANTHA Bodo poklicali.

MADDY (*navdušeno*) Veš, kaj je to, da bi zaigrala ob Miku Strummerju – to je preboj v prvo ligo!

SAMANTHA Ne se zdaj obremenjevati s tem. (*ga potreplja po roki in nato dlan obdrži na njegovi*)

MAMA (*svojo dlan položi na njegovo drugo dlan*) Zlato punco imaš, Maddox, upam, da to veš. Samantha ti je z neba dana.

Se s snaho razumevajoče pogledata.

MADDY Zato jo pa ženim. (*se obema nasmehne*) To čisto zlato.

Maddy prime Samanthino dlan in jo nežno pogleda v oči, nato tako pogleda mamo. Začutimo trenutek povezanosti.

MADDY Vesel sem, da sta vidve ob meni in da končno lahko prespim doma.

SAMANTHA In da ti ni treba kupiti obleke za petnajst tisoč.

Z Maddyjem se temu nasmejita.

MAMA (*zaskrbljeno*) Ti je res bilo treba na trening?

MADDY Kako pa veš?

MAMA Albert mi je povedal.

MADDY Hja, Coach, ja. On mi je rekel, da sem invalid.

MAMA Gotovo se je šalil. Pa ti res ni bilo treba takoj iz bolnice tja.

MADDY Saj nisem zares invalid, no! Malo sem jih šel pozdravit.

SAMANTHA Kaj pravi Bobby – prideta oba?

MADDY Ja. Še vedno mora biti z njo.

SAMANTHA 'Mora biti'?

MADDY Ja, 'mora' – malo se mu je zakompliciralo. Ti bom potem ... (*ji namigne, da ne more zaradi mame*)

MAMA (*a ta ima svoje misli*) Revež, že jutri mora nazaj.

MADDY Mama, nehaj že ravnati z mano, kot da sem majhen otrok.

MAMA Zame boš vedno moj otrok.

SAMANTHA (*pomirjujoče*) Mama, ne skrbite, to je praktično samo za en dan – gre za rutinski poseg, ta glavno je že mimo.

MAMA Kaj pa, če se kaj zakomplicira?

MADDY (*zavije z očmi*) Joj, mama ...

MAMA V bolnici se vedno kaj zakomplicira. Spomni se očka.

MADDY Očka je imel smolo.

MAMA Očka je imel whiskey.

Nastane nelagodna tišina. Samantha se hitro potrudi, da jo odpravi.

SAMANTHA Imam sliko obleke.

MADDY Vau! Pokaži!

MAMA Grem. (*vstane*)

SAMANTHA Mama Logan, kar ostanite, nič naju ne motite.

MAMA (*milo pogleda Samantho*) Hvala, ljuba deklica, a moram pripraviti za obisk. Vama bo pa tudi pasalo biti malo sama. (*se odpravi*)

MADDY Mama. (*jo ustavi*)

MAMA Ja?

MADDY (*strogo*) A je Coach zdaj res vsak večer tukaj?

SAMANTHA (*hoče omiliti Maddyjev ton, bolj potihoma ga opozori*) Maddy, no.

MAMA (*stopi k postelji in resno pove sinu*) Maddox, ti veš, da je Albert del družine. S tvojim očetom sta bila najboljša prijatelja.

MADDY (*Ijubosumno*) Ampak prej ni hodil k nam.

MAMA To še nič ne pomeni. Brez skrbi, sin – nikogar nočem gledati ob sebi, kako se stara, že sebe težko gledam.

Maddyju v trenutku postane žal njegove predrznosti.

MADDY (*reče tiho – iskreno, iz srca*) Oprosti, mama. Samo ... (*išče besede*) novo mi je vse skupaj. Saj se bom privadil.

MAMA Albert je dober človek. Vedno je skrbel zate kot za svojega in nikoli ni zameril očku.

MADDY (*bi še razpravljajal*) To je res, ampak ...

SAMANTHA Pst. (*mu položi prst na usta*) Počivaj.

MAMA Spij napitek.

SAMANTHA (*vzame skodelico in mu jo ponudi*) Ja, Maddy – skupaj sva ga naredili.

Maddy kujavo vzame skodelico. Pije.

SAMANTHA No?

MADDY Dober je.

MAMA Me veseli. Skupaj sva ga naredili.

Mama odide. Maddy neha piti in poredno vpraša.

MADDY Kaj sta napitek skupaj naredili?

SAMANTHA (*ga žugavo pogleda, vzame skodelico in jo položi nazaj na omarico, nato nežno očitajoče*) Maddy, tvoja mama rabi malo družbe. Jaz imam čez dan shootinge in potem še igro, le med vikendi sem utegnila kaj priti. Brez tebe je bila čisto zbegana.

MADDY (*mu je žal prejšnje sitnobe*) Ja, saj vem. Malo novo mi je vse skupaj – v bolnici pa mi tudi ni nič omenila.

SAMANTHA Ni te želela obremenjevati. Greva zdaj na lepe reči. (*vstane in gre iz torbice vzeti revijo*)

MADDY (*se privzdigne v postelji*) Obleka!

SAMANTHA (*se nasmeji njegovi vnemi*) Ne vem, zakaj si jo tako zelo želiš videti.

MADDY Hočem, da si najlepša!

SAMANTHA Pa ti veš, da to prinaša nesrečo?

MADDY Zraven tebe ni nesreče.

SAMANTHA (*se nekaj spomni – najraje ne bi, a se zdi, kot da mora dodati*) Razen prometne ...

Oba obstaneta ... Nekaj neizrečenega za trenutek ostane v zraku – neka sled nelagodja. Samantha nenadoma zajoče. Revija ji zdrsne iz rok. Eno roko dvigne k obrazu, da bi se zaščitila pred jokom – obrne se stran.

SAMANTHA Oprosti ...

MADDY Glej, Sam, ne sekiraj se ... Vsakemu se lahko zgodi.

SAMANTHA Pa ne tako po neumnem.

MADDY Lahko bi ti skočila na obraz in bi bilo še slabše.

SAMANTHA Lahko bi umrl.

MADDY Lahko bi oba umrla. In še kdo. V bistvu sva imela srečo.

Bridko zajoče in se vrže v njegov objem.

SAMANTHA O, Maddy, zaradi tega ne morem spati!

Maddy jo nežno dvigne. Prime jo za lica, jo gleda v oči ...

MADDY Sam, pozabi. Zdaj je, kar je. Jaz sem pozabil. Jaz ti itak nič ne zamerim. Tako je zглеda bilo usojeno. Tudi tista kobilica ni nič kriva. Kmalu bom okreval in kmalu bova poročena. In kmalu bova imela otroke. *(jo izpusti)*

SAMANTHA *(si obriše solze in se mu ganjeno nasmehne)* A bomo za božič zbrali denar in kupili darila za otroke v sirotišnici?

MADDY Ja, vso to newageovsko sranje bomo počeli.

SAMANTHA *(se narejeno razjezi)* Ti pacek! *(ga smeje nežno lopne)*

MADDY *(smeje)* Še poročena nisva, pa me že tepe! *(nato resneje in s pravo željo)* Daj, pokaži zdaj!

SAMANTHA No, prav. Sam si boš kriv.

Vzame revijo in polista po njej, ko najde pravo stran, mu jo pokaže.

SAMANTHA Tole.

MADDY *(mu je zelo všeč)* U, ta je huda, ja! Kako je lepa! Kaj je to? Dior?! *(je presenečen)*

SAMANTHA *(smeje)* Seveda.

MADDY *(že malo zaskrbljeno)* Koliko pa ...

SAMANTHA *(kar ona konča vprašanje)* Stane? Ah ... *(se dela brezbrizno)* ... ne več kot trideset tisoč.

MADDY Trideset tisoč? Zdaj vidim, da so bile moje sanje lepe.

SAMANTHA *(se neha napravlјati in se nasmeji njegovi zaskrbljenosti)* Smotko – nič ne stane. Posodijo mi jo. Poslovna izmenjava.

MADDY Aja?

SAMANTHA Kaj ne vidiš, kdo jo nosi?

MADDY (*pozorneje pogleda v revijo*) Ti ...?! Ja – pa res! (*se nasmeji*) Sploh se nisem zavzel. Kakšna si, komaj bi te prepoznal.

SAMANTHA Saj me nisi. A brez skrbi, na najini poroki bom čisto najina, samo najina. (*se stisne k njemu*) Taka, samo tvoja ... (*se zateče pod njegovo ramo kot majhen ptiček*)

MADDY Želel bi, da imaš razpuščene lase – to mi je tako lepo.

SAMANTHA Še kaj?

MADDY In podvezice.

SAMANTHA Vse zate.

Poljubita se. Potem Maddy odloži revijo in v neki novi brigi pogleda proč. Samantha to takoj začuti.

SAMANTHA Kaj pa je?

MADDY (*slabe vesti*) Saj bi ti jo jaz kupil, a odkar sem poškodovan, sem na pol plače, pa premij ni in sponzorjev ...

SAMANTHA (*ga prekine in nežno poboža*) Saj vem ljubi, saj vem. Ampak kaj je to takega, glavno je, da začneva – vse ostalo bo prišlo samo po sebi. Zaenkrat je za vse poskrbljeno. Nobenih skrbi, samo odštevanje dni.

MADDY Nisem ti bil v nobeno pomoč.

SAMANTHA Ti samo čimprej okrevaj, da mi boš na poročno noč v pomoč.

Se strastno prižame k njemu in sledi dolg poljub. Nakar ga ona hoče zgrabiti za mednožje, česar se Maddy zelo ustraši.

MADDY (*krikne*) Ne! (*ji izbije roko*)

SAMANTHA (*vsa iz sebe*) Aja, oprost, čisto sem pozabila.

MADDY Ti, oprost – malo sem še ... alergičen tam.

SAMANTHA Ja, seveda, kakšna trola sem. Oprost.

Samantha ga nežno poljubi na čelo. V tem vstopi mama.

MAMA Otroka ... ? (*ji je neprijetno – drži plastično škatlo in ne ve, kaj bi z njo*) Oprostita – nisem vedela, da ...

MADDY Mama, saj nič takega ne počneva.

MAMA (*zmedeno*) Ja, seveda ... saj nisem nič takega mislila.

SAMANTHA (*vstane in smeje poduhoviči*) Prehitro je še za tisto – šparava za poročno noč.

MAMA No, saj ne rabim vsega vedeti. Potrkati bi morala ... Tule ... *(položi škatlo na nočno omarico ob postelji)* Čistilne robčke sem ti prinesla, ker si rekel, da se še ne smeš umivati ... tam.

Ji je nerodno. Za hip tudi mladima – prešerno se spogledata. Maddy pohiti z besedo, da pomaga mami iz zadrege.

MADDY Mama, hočeš videti Samanthino poročno obleko – Diorjeva je.

MAMA Bom potem, zdaj imam mast na štedilniku. Hotela sem vprašati, ali bosta vidva tudi prežganke? Delam jih za Alberta.

MADDY Meni ni, mama. Boš ti, Samantha?

SAMANTHA Rade volje bi, a moram zdaj nazaj. Samo oglasila sem se. *(pove Maddyju)* Zvečer imam studio. Če ne bom preveč utrujena, se še enkrat oglasim. Drugače pa se vidiva v bolnici. *(ga poljubi)*

MADDY Po operaciji. *(ji pokima)*

SAMANTHA Po operaciji? Saj niti operacija ni.

MADDY Rutinski poseg. Na poroki bom že plesal. *(malo zamiga)*

SAMANTHA Le glej – te držim za besedo.

Mu hudomušno zabiča in se odpravi.

SAMANTHA *(poljubi mamo na lice)* Adijo, mama, pazite mi ga.

MAMA Adijo, Samantha. Brez skrbi. Ti pazi na cesti. *(nežno vzame njene roke v svoje in jih za trenutek podrži)*

MADDY *(se spomni)* Kaj pa revija?

SAMANTHA Tebi sem jo prinesla. *(se vihravo odpravi in se na vratih še ustavi, da pomaha)* Čao! *(in že je ni več)*

MADDY *(norčavo za njo)* Čao!

MAMA No, Maddy, ne norčuj se. *(mu gre popraviti odejo)*

MADDY Joj, mama, hecam se.

MAMA *(občudujoče)* Ta punca ima energije.

MADDY Mama?

MAMA Ja?

MADDY A ima Coach rad tvoje prežganke?

MAMA Pravi da.

MADDY A se bosta poročila?

MAMA Maddox, ne sprašuj neumnosti.

MADDY (*se nasmeji*) Lahko bi imeli dvojno poroko.

MAMA Joj, Maddox, glej, da boš svojo izpeljal tako kot treba.

MADDY Kako to misliš?

MAMA Lahko se kaj zakomplicira.

MADDY Daj no, mama, s tem svojim kompliciranjem! Nič se nima za komplicirati. Življenje je lepo.

Položi si roke pod glavo in se ves zadovoljen zazre v strop.

Mama si neha dajati opravka s posteljnino. Zravna se in gleda sina. Nato se zdrzne in povoha v zrak.

MAMA No, pa se mi je res mast zažgala.

MADDY (*pogleda mamo*) No, pa se ti je nekaj zakompliciralo.

Zastor.

II.

ONO

1. PRIZOR

Bolniška soba

MADDY, SESTRA ZOE, SAMANTHA in BIANCA

Maddy leži v postelji, obdan z aparaturami. Ravno se prebuja.

Vstopi sestra Zoe. Pride do postelje in rutinsko pogleda kartoteko. Zaprepadeno krikne, da ji ta pade iz rok. Zgroženo se prime za usta in pogleda pacienta. Hitro pobere kartoteko in jo vrne na svoje mesto.

MADDY (*zaspano – prijazno*) Sestra Zoe ... niste na dopustu?

Ona zgroženo, z roko na ustih, zapusti sobo. Maddy začudeno gleda, kaj ji je. Sestra na vratih izmenja kljuko s Samantho in niti ne pozdravi prišlice. Ta veselo zakorači k Maddyju.

SAMANTHA (*veselo*) Ljubezen!

MADDY (*tudi veselo*) Sam! Si že tu. Kako lepo. Ravnokar sem se zbudil.

SAMANTHA Vem, so me klicali.

Poljubita se. Samantha sede k njemu na posteljo in ga prime za roko. Poboža ga po laseh.

SAMANTHA Sem temu doktorju Fischerju strogo zabičala, da me takoj pokličejo, ko se zbudiš.

MADDY Saj ti ne bi bilo treba sem. Prišla bi, ko končaš.

SAMANTHA Kako mi ne bi bilo treba? Poroko smo prestavili in vse, potem pa ...

MADDY Čakaj, čakaj, čakaj! (*pohiti, da jo prekine in je zelo začuden*) Poroko smo prestavili?

Kako 'prestavili'? (*zakašlja in spodaj ga zaboli*) Au!

SAMANTHA Ne razburjaj se, komaj si se zbudil.

MADDY Sam, ljubica, zakaj smo prestavili poroko, kaj se je zgodilo?

SAMANTHA Ja – ti! Tretji dan si že tukaj.

MADDY (*ga to razburi, da se kar dvigne iz postelje*) Tretji dan?! Kako tretji dan?! Včeraj sem prišel!

SAMANTHA Maddy, no ... Ne smeš se razburjati, je rekel doktor. (*ga nežno poleže nazaj*)

MADDY Je rekel doktor? (*postane ga strah*) A je kaj narobe? Se je zakompliciralo?

SAMANTHA Že takoj prvi dan sem mislila priti, kot sva se dogovorila, pa so javili, da se bo okrevanje po posegu nekoliko zavleklo.

MADDY Nekoliko zavleklo – pa saj je rutina?!

SAMANTHA Ja, potem mogoče ni.

MADDY In kaj so ti rekli?

SAMANTHA Nič. Tvoja mama se je menila z doktorjem takoj po operaciji.

MADDY Kaj ji je rekel?

SAMANTHA Ne vem. Da boš še ostal kakšen dan, se mi zdi.

MADDY (*ga to vrže iz tira*) Tri dni sem tukaj in vidve ne vesta, kaj mi je?! Kje je ta Fischer?!
(*hoče vstati in ga iti iskat*)

SAMANTHA Umiri se, no. (*ga poleže nazaj*) Saj so ga že obvestili.

MADDY (*spet v strahu*) Sam, ljubi, kaj se dogaja?

SAMANTHA Ne vem, mucek. Mislim, da nič takega. Saj je poseg popolnoma uspel. Najbrž si bil malo dlje v narkozi.

MADDY (*malo pomirjen*) To se zgodi, ja – poznam to.

SAMANTHA Ne vem, ljubi. Jaz bom zdaj morala iti, tako sem zasedena, da niti dihati ne morem. Sem skočila s shootinga te samo pozdravit. Moram brž nazaj. Se zvečer vidiva. (*ga poljubi na čelo*)

MADDY Aja, so rekli, da lahko grem že domov?

SAMANTHA Seveda, saj je bila samo rutina, a ne? (*se mu nasmehne*)

MADDY Ja, seveda. Zvečer se vidiva. Mogoče pa prestaviva poroko na naslednjo soboto.

SAMANTHA Ja. Nič še nisem hotela rezervirati, ker nisem vedela, kako bo s tabo.

MADDY Pametno.

SAMANTHA Dijo. (*odide*)

MADDY Adijo, Sam.

Ona gre, on še naprej leži. Gleda naokrog. Vzdihne. Čez čas ...

MADDY Scat me.

Pritisne gumb v bližini postelje. Nič se ne zgodi. Pritisne še enkrat. Nič.

MADDY Kje je ta sestra?

Čaka. Ker ni nikogar, se odloči.

MADDY Grem ...

Mukoma vstane in se počasi odpravi na stranišče.

MADDY (*zadovoljen opazi*) O, hodim pa že bolje.

Odpre vrata, gre noter in jih zapre za sabo. Mine nekaj trenutkov ...

Nakar zaslišimo iz stranišča predirljiv krik, strašen in nečloveški. Nato sledi tišina.

Treskoma se odprejo vrata in tam stoji Maddy, ves zaprepaden in smrtno bled. V očeh mu žari neizrekljiva groza.

MADDY (izdavi) Kaj so mi naredili ...

Komaj se primaje do postelje. Krčevito zgrabi za odejo in jo dvigne v zrak.

Nečloveško zarjove ...

MADDY Kaj so mi naredili!!!

Vrže odejo in začne v steklem besu razbijati po sobi. Prihiti sestra Zoe.

SESTRA ZOE (je vsa prestrašena) Gospod Logan?!

MADDY (ponavlja in se ne more umiriti) Kaj so mi naredili?! Kaj so mi naredili!! Kaj so mi naredili!!

SESTRA ZOE (glasneje zavpije v opozorilo) Gospod Logan!

MADDY (se z norostjo v očeh obrne k njej) Kaj ste mi naredili?! (zlomi ga, tiho zahlipa) Kaj ...?

SESTRA ZOE Najbrž je pomota ...

MADDY (zdaj še bolj znori) Pomota?! Pomota?!?! To ne more biti pomota! To sem jaz, to ni en prekleti film ...!

SESTRA Nisem vedela, bila sem na dopustu ...

MADDY Kaj ste mi narediiiiii!?

Še enkrat zarjove in se onemoglo zgrudi na tla. Zajoče.

MADDY Kako ste mi lahko kaj takega naredili ... kako ... (joče)

Sestra Zoe počepne k njemu in ga skuša potolažiti.

SESTRA ZOE No no, gospod Logan – boste videli, vse bo še v redu ...

MADDY Rekli so, da bo samo rutina, samo rutina ... (ji stoka na rame) Kaj je to ...? Zakaj ni več ... (niti ne more izgovoriti, tako je prizadet) Nimam kaj prijetei ... Sestra! (jo krčevito zgrabi za ovratnik) Jaz nisem imel s čim scat!

SESTRA ZOE (se ga otrese) Vam bo doktor Fischer vse lepo razložil. Pridite. Vstaniva zdaj. Mu pomaga se dvigniti. On se upre nanjo in posadi ga na posteljo. Maddy se nesrečno zvrne čeznjo.

MADDY (onemoglo) Kje je doktor? Kje je ...? (nato se nenadoma dvigne z novo močjo in jezno zavpije) Kje je ta prekleti doktor?!

SESTRA ZOE Vsak čas bo tu.

Tedaj v sobo privihra Bianca. Jezno stopi do postelje in vzame kartoteko. Prebere z nje ...

BIANCA (vpraša proti Maddyju) Maddox Logan?!

Ta dvigne glavo in podzavestno vstane, ko jo zagleda.

MADDY Ja ...?

BIANCA (*stopi tik k njemu in mu zabrusi v obraz*) Ti prasica!

Maddy jo osuplo gleda – ne ve, kaj naj reče.

MADDY Jaz ...

BIANCA Moje spolovilo imaš!

MADDY (*skoraj ga pobere*) Kaj ... imam ...??

BIANCA (*zahlipa, ker se ne more zadržati*) Mojo muco. Kredit sem vzela in zdaj so jo namontirali tebi!

MADDY (*začne jecljati*) Jaz ... nisem vedel ... nisem hotel ... (*prime se za glavo*) Jezus Kristus, sanjam. To so sanje, samo slabe sanje ...

BIANCA (*ostro*) Ne, niso! Ker jaz imam še vedno svojo štango, ti pa je več nimaš!

Bianca se ob tem neokusno pošlata za svoje premoženje. Maddy pogleda pod svoje hlače.

SESTRA ZOE (*hoče umiriti situacijo*) Gospod Busola ...

BIANCA (*rezko njej v ksiht*) Bianca!

SESTRA ZOE Gospa Bianca ...

BIANCA (*rezko njej v ksiht*) Gospodična!

SESTRA ZOE (*spravljivo*) Gospodična Bianca, gotovo bomo upoštevali, da gre za pomoto z naše strani ...

MADDY (*ves nesrečen opazuje tisto pod hlačami*) Nimam ... Jezus ...

SESTRA ZOE Gospod Logan, ne dvigujte gaze, lahko se vname.

MADDY In kaj bo potem? (*se zave absurdnosti njenega opozorila*)

BIANCA (*preteče sestri*) Le glejte, da jo dobim zastonj, ker drugače vas tožim vse po vrsti!

SESTRA ZOE (*nesrečno*) Jaz sem bila na dopustu.

BIANCA (*Maddyju*) Ti, krava ...

MADDY Jaz krava?

BIANCA Ja, krava z mojo muco. Upam, da se ti bo res vnela in ti odpadla!

Bianca se obrne na petah in ježno odvihra.

MADDY (*odsotno pogleda sestro*) Rekla mi je krava. Jaz sem ... jaz sem ... ženska ...?

Sestra Zoe ne reče nič, le gleda ga. V bistvu ne ve, kaj bi.

MADDY (*mu je nerodno vprašati*) Imam ... imam tudi ... maternico?

SESTRA ZOE Sicer sem bila na dopustu – danes sem se vrnila – a sem prepričana, da ne.

Tisto je bolj zakomplicirano.

MADDY Torej 'le' tole? (*pokaže s prstom dol na mednožje*)

Sestra Zoe mu prikima.

MADDY Ne sanjam ...? (*pogled mu pozorno zaobjame sobo*)

SESTRA ZOE Doktor Fischer si bo vsak čas vzel čas za vas, samo en pregled konča.

MADDY (*se nenadoma zave*) Ne bom mogel igrati v reprezentanci.

SESTRA ZOE (*pomirjujoče*) Seveda boste. V ženski.

Maddy zleze skupaj. Sestra takoj skoči k njemu.

SESTRA ZOE Gospodična Logan! Gospodična Logan! (*ga dvigne in prične klofutati ... njeni klici odmevajo v temi*)

Tema.

2. PRIZOR

Ordinacija Doktorja Fischerja.

DOKTOR FISCHER, MADDY, SESTRA ZOE

Doktor Fischer stoji za svojo pisalno mizo in pregleduje neke papirje. Maddy, že oblečen v oblačila za domov, kot furija vdre noter, čeprav še težko hodi.

MADDY Viiiiiii!! (*s prstom besno kaže nanj*)

DOKTOR FISCHER (*se takoj začne opravičevati*) Se vam iskreno opravičujem. Jaz sem si vzel dopust ...

MADDY (*ne more verjeti*) Dopust??!!

DOKTOR FISCHER Seveda – saj gre za rutinski poseg. In sem prosil Horsta ...

MADDY Horsta? Kdo pa je zdaj ta prekleti Horst?!

DOKTOR FISCHER Počasi, ne se razburjati. Horst je moj očka. Pravil sem vam o njem ...

MADDY (*zavpije nanj*) Kaj me briga!

DOKTOR FISCHER No, povem vam.

MADDY (*hoče razčistiti*) Ta očka – kaj je z njim – me je on iznakazil?

DOKTOR FISCHER Saj ne dela več kaj dosti, le za moj golf vskoči, pa še to ga nerad uporabim. Žal mi je, da vašim niso javili glede te komplikacije.

MADDY Komplikacije?!

DOKTOR FISCHER Saj ni treba vsake moje zadnje besede ponavljati, na možganih vam nismo nič delali.

MADDY (*ga zgrabi za kravatlč*) Slišiš, ti lopov, samo brazgotino bi mi morali zgladiti.

DOKTOR FISCHER Saj smo. A ni lepo gladka?

MADDY (*ves histeričen*) Pri milem bogu – vagino ste mi naredili!!

DOKTOR FISCHER To je ekstra, nič vam ne bomo zaračunali.

Maddy ga spusti, obupano pade v stol in se prime za glavo. Prične odkimavati, se guncati naprej in nazaj.

MADDY Ne, ne, to ni res ... zbudil se bom in bo vse po starem ...

DOKTOR FISCHER (*nekako sam zase*) Tipična reakcija ...

MADDY (*ga sunkoma pogleda*) Držite rajе gofljo! (*nato vstane*) Se vi zavedate, da sem vrhunski športnik, da sem srečno zaljubljen in da sem se mislil poročiti?

DOKTOR FISCHER Ali se ne mislite več?

Maddy že dvigne roko, da bi ga mahnil, a se v zadnjem trenutku zadrži.

DOKTOR FISCHER Glejte, gospod ... (*se ustavi in pazljivo popravi*) ali lahko rečem gospodična?

MADDY (*mu zagrozi s pestjo*) Pazite, doktor, pazite.

DOKTOR FISCHER Hja, no, potem pa še gospod zaenkrat ...

MADDY (*jezno*) A boste že držali to vašo neumno gofljo?

DOKTOR FISCHER Hja, no ... khm khm ... (*zakašlja v roko*) bom – samo tole vam moram povedati, da napačne krivite za to vaše ... hm – stanje.

MADDY Aja – bi moral tega vašega (*se spači, ko izgovori ime*) Horsta na gobec!

DOKTOR FISCHER No, tako drastičnih ukrepov res ne bo treba, še posebej, ko vam povem, da so vas tile gumpeci s kirurgije zapeljali v napačno sobo.

MADDY In kaj naj to pomeni?

DOKTOR FISCHER Po tistem, ko so vam vzeli vijake ... mimogrede, oba posega sta izvrstno uspela – izvrstno! Telo je čudovito sprejelo ...

MADDY (*ga nestrpno prekine*) Kdaj najhitreje me lahko spet operirate nazaj?

DOKTOR FISCHER (*ga začudi*) Prosim?

MADDY Kdaj najhitreje me lahko spet operirate nazaj – v moškega? (*sam pri sebi ihtavo računa*) Koliko je še do sezone? Če izpustim priprave in potem začnem z njimi trenirati takoj v začetku septembra ... reprezentanca je že šla po gobe, lige bi pa le malo zamudil ...

DOKTOR FISCHER (*ga glasno prekine*) Da bi vas spet spremenili v moškega? Žal to ni več mogoče.

Maddy ga prime za vrat in prične daviti. Vstopi sestra Zoe.

DOKTOR FISCHER (*se duši*) Sestra Zoe ... (*zahripa sestri, naj mu pomaga*)

Sestra Zoe mu takoj priskoči na pomoč.

SESTRA ZOE Nehajte! Nehajte!! Se vam je zmešalo?! Takoj ga izpustite! Nehajte!!

Vleče Maddyja stran. Končno se mu doktor izmuzne in stopi čisto na drugi konec sobe, tam hlasta za sapo.

MADDY Ubil ga bom!

DOKTOR FISCHER Vi ste nori ... (*prihaja k sebi in si z roko gladi pomodreli vrat*)

MADDY (*pokaže z roko na doktorja in pove sestri*) Pravi, da me ne more nazaj operirati!

DOKTOR FISCHER To ni moja odločitev, temveč Busolina! On je tako želel!

MADDY Ampak jaz nisem Busola, a ne – ampak Logan! (*zadnjo besedo zatuli vanj*)

DOKTOR FISCHER (*sestri*) Nisem jaz kriv, da so ga ti idioti s kirurgije zapeljali v napačno sobo.

SESTRA ZOE (*zavpije*) Dovolj! (*nato Maddyju, ki že hoče nekaj reči*) Oba! Ne bi smeli iz postelje brez dovoljenja.

MADDY Vi pa mi ne bi smeli menjati spola.

SESTRA ZOE Zdaj je, kar je – skupaj moramo poiskati rešitev.

DOKTOR FISCHER (*stopi do svoje mize in spet profesionalno resno*) Poti nazaj ni.

MADDY (*zgroženo*) Jezus Kristus ...

DOKTOR FISCHER Žal ...

Maddy se onemoglo sesede na stol.

MADDY (*nemočno*) Ne bom ženska ...

DOKTOR FISCHER Žal ... (*mu je resnično žal*)

SESTRA ZOE (*tolazeče položi roko Maddyju na rame*) Saj ni tako slabo biti ženska.

MADDY Pokveka sem.

SESTRA ZOE Dajte, no.

MADDY Kaj nisem pokveka? Imel sem ... (*pokaže nemočno nekam dol proti svojemu mednožju – ne konča stavka in roke mu omahnejo ob stran*)

SESTRA ZOE Ste videli sliko tistega dečka iz Irana, ki ga je neznanec polil z bencinom in zažgal? On bi lahko bil pokveka, pa ni. Človek je, le obraz ima drugačen. Pokveka je tisti, ki je to naredil.

Maddy premišljuje, kaj mu je rekla. Nato nahruli doktorja.

MADDY Torej je on!

DOKTOR FISCHER Zakaj pa, če smem prosim vedeti? Bila je pomota.

MADDY (*besno zatuli*) Nehajte že s to pomoto! (*tipično*) Nočem biti ženska! Kategorično in brezkompromisno odbijam, da bi bil ženska ali kakršnakoli oblika le-te! Mati narava me je naredila za moškega in vi – vi doktor Fischer (*grozeče pokaže s prstom vanj*) boste to prekleto obžalovali. Tožil vas bom, da boste ostali brez vsega!

DOKTOR FISCHER (*ga to ne gane preveč*) Ja, kaj se hoče. Ne boste prvi.

Skomigne z rameni, vzame blok manjših papirjev in nekaj napiše nanj. Odtrga tisti listič in ga da Maddyju.

DOKTOR FISCHER Izvolite.

MADDY Kaj je to?

DOKTOR FISCHER To, kar boste potrebovali. Lahko greste domov. Ostali papirji so že urejeni.

MADDY (*vzame listič in ga pogleda*) Recept. (jezno zmečka recept in ga vrže v doktorja) Nobenega recepta nočem za to ... za to ... (*išče besedo*) za to prekleto razpoko tam spodaj!

SESTRA ZOE Kaj pa boste?

MADDY To ... (*išče besedo*) 'stanje' je samo začasno.

DOKTOR FISCHER Rekel sem vam ...

MADDY (*rezko*) Vem, kaj ste mi rekli. Zagotovo se kaj da. Imam nekaj denarja, od vas ga bom dobil še več, in naredil bom vse, da ostanem moški.

DOKTOR FISCHER (*ga opomni*) Da postanete spet ...

MADDY Ne dlakocepite!

DOKTOR FISCHER Seveda, poskusite lahko ...

SESTRA ZOE Kaj pa, če vam je usojeno tako?

MADDY (*ga to vprašanje nekako osupne*) Kaj – kako ...? Usojeno? Usojeno?! (*se razburi*)

Jaz nočem Nič! – Nič! da mi je usojeno – jaz hočem samo biti to, kar sem – MOŠKI!

DOKTOR FISCHER (*ga miri*) Saj ste, saj ste – kaj se tako derete! Znižajte, no. Saj ste še vedno lahko moški. Koliko je žensk, ki se oblačijo kot moški, obnašajo kot moški ...

MADDY (*mu vpade v besedo*) A mislite, da bom prekleti transvestit?! Jaz sem športnik – vzor mladim, ne pa neka našemljena opica! V športu tega ni!

DOKTOR FISCHER Sem prepričan, da ste v ženski reprezentanci lahko še bolj uspešni.

Maddyju se v trenutku sproži roka in useka ga po obrazu. Doktor zatuli.

DOKTOR FISCHER Au! Sestra Zoe! (*jo pokliče na pomoč*)

SESTRA ZOE (*zagrozi Maddyju*) Policijo bom poklicala!

MADDY Kar dajte! Naj zaprejo tega šarlatana! Nikoli več ne boste na televiziji!

DOKTOR FISCHER Vi pa boste! In to veliko!

Maddy se ob tej izjavi v trenutku zamisli in zaskrbi ga.

DOKTOR FISCHER Au ... (*se nakremženo šlata po licu, kamor je dobil udarec*) Definitivno še niste ženska.

MADDY A bi rad še eno?

DOKTOR FISCHER (*vstane in potegne vizitko iz zgornjega žepa*) Izvolite.

Jo ponudi Maddyju, ki je ne vzame.

MADDY Kaj bom s tem?

DOKTOR FISCHER (*spravljivo*) Moja vizitka. Kadarkoli se lahko oglasite in pomenila se bova o vašem stanju.

MADDY Nobene vaše pomoči nočem.

DOKTOR FISCHER Na razpolago sem vam – strokovno, finančno in osebno.

MADDY (*jezno*) A vas je končno udarila slaba vest?

DOKTOR FISCHER Ne, udarila me je vaša roka – moja etična načela pa so že leta neomajna.

MADDY In kaj to pomeni – (*pogleda sestro Zoe in nato spet njega*) zame?

DOKTOR FISCHER Storil bom vse, kar je v moji moči ...

MADDY (*nenadoma plane v nemočen jok*) Potem mi pa vrnite moje življenje, vrnite mi moškost, mojo srečo. (*spet se sesede na stol – nesrečno skloni glavo in si položi roke čez obraz*)

SESTRA ZOE Žal vam prvih dveh želja ne moremo izpolniti, za tretjo pa ste odgovorni sami.

MADDY Rad bi bil normalen!

Sestra Zoe vzame vizitko doktorju iz rok, počepne k Maddyju in mu ju vtakne v žep. Nato ga prime za ramena, da nekoliko dvigne glavo, in mu pogleda v oči.

SESTRA ZOE Ne dovolite si, da bi bili zaradi tega nesrečni celo življenje. Normalnost je konstrukt družbe.

Maddy ji grobo umakne roke.

MADDY Mater, ste pametni! (*vstane*) Tožil vas bom! Vse vas bom tožil! Denar je edina bolečina, ki jo Vi lahko razumete. (*doktorju*) Baraba!

Odločno odšepa ven. Sestra in doktor se spogledata.

DOKTOR FISCHER Kaj pravi Busola?

SESTRA ZOE Tožba.

DOKTOR FISCHER (*si obriše potno čelo*) Kakšen nor dan. Kje je stari?

SESTRA ZOE Nisem ga še poklicala.

DOKTOR FISCHER Pokliči ga in mu povej.

SESTRA ZOE Baje je to njegova najuspešnejša rekonstrukcija do sedaj.

DOKTOR FISCHER Ni mu treba čestitati.

Tema.

3. PRIZOR

Maddyjeva soba.

MADDY, SAMANTHA, MAMA, COACH

Maddy sedi na postelji in bridko joče. Samantha v velikem strahu na kolenih pred njim.

SAMANTHA Maddy, kaj je? Kaj se je zgodilo? (*tudi ona je na robu solz*) Ljubi, povej, prosim – strah me je. Kaj je? Prosim – povej ...

Maddy bi povedal, a ne more, tako ga stresa jok.

SAMANTHA A se je mami kaj zgodilo?

Maddy odkima z glavo. Vzame robček.

SAMANTHA Si zbolel?

Maddy smrkne v robček in prikima.

SAMANTHA (*vsa iz sebe*) Jezus Kristus, kaj ti pa je?! Moral mi boš povedati. Kaj so ti v bolnici rekli?!

Maddy si odmakne robček z nosa in jo pogleda.

MADDY Postal sem ženska. (*spet v bridek jok*)

SAMANTHA Kaj?

MADDY Ženska. Ženska sem.

SAMANTHA (*ji čisto nič ni jasno*) Kkaj? Kaj govoriš?! Kakšna ženska? Kakšna ženska si postal?

MADDY (*ji prikima in pihne v robček*) Ženska. Tako kot ti. Drugega spola sem. Tisti doktor Fischer se je zmotil in namesto enemu pedru so meni menjali spol.

SAMANTHA (*kar na tazadnjo jo prekucne*) KAJ?!

MADDY (*ji kima*) Ja, ženska sem – ŽENSKA!

SAMANTHA (*še vedno ne more verjeti*) Ne ...?!

MADDY Pa JA! Vzeli so mi penis in mi naredili tole, tole ... (*pokaže tja navzdol in niti ne more prav izgovoriti, tako se mu gabi*) ... tole vašo nagubano kožo!

SAMANTHA (*se ji zdi, da sanja – skuša zapopasti, kaj se je pravzaprav zgodilo*) Vzeli so ti penis in ti naredili vagino? (*izgovori tako, kot da sama ne verjame, da bi bilo kaj takega sploh mogoče*)

MADDY (*postane v stiski zloben*) Ja – kaj si neumna ali kaj?! Ja – točno to! Naredili so mi češpljo in največje sranje je to, da mi ga nikoli več ne morejo vrniti!

SAMANTHA (*zdaj počasi dojema*) Tvojega lepega ...

MADDY (*obupano*) Ja, Sam, mojega lepega ... To je prekleta nočna mora! Zato pa sem bil dlje tam! Zato me je tako bolelo! Razumeš zdaj?! Babo so naredili iz mene – pokveko!

SAMANTHA (*nenadoma odločno*) Pokaži!

MADDY Si nora?!

SAMANTHA Pokaži! Rada bi videla. Rada bi se prepričala!

MADDY Ni šans!

SAMANTHA (*odločno*) Moram se prepričati, če si res pokveka.

MADDY (*tudi on odločno*) Ne!

SAMANTHA Če hočeš, da ti pomagam, če hočeš, da ostaneva skupaj, moram videti!

MADDY Da ostaneva skupaj?! (*si gre v obupu skozi lase*) Se ti slišiš, kaj govoriš? Ti veš, kaj to pomeni?! Saj nisva dve prekleti lezbijki!

SAMANTHA Kolikor jaz vidim, si ti še vedno moj Maddy, ne glede na tisto spodaj. Srce je isto. (*je neomajna*) Pokaži.

MADDY (*sitno*) Pa kaj ti bom to kazal!

SAMANTHA Tudi če bi poseg uspel, kot sva hotela, bi mi pokazal. (*strogo*) Daj – prosim.

MADDY (*ko vidi njeno trdnost, se prvič malo omehča*) Joj, Sam, ne prenesem tega. Ne morem je videti! Sploh ne upam na stranišče, pa me tako tišči. (*nato se spusti na kolena in prižeme k njej*) Sam ... Sam, o moja Sam ... reci, da sanjam, reci, da se bom uščipnil in bo ta mora izginila, reci, da vse to sploh ni res ...

SAMANTHA (*ga boža po glavi*) Ljubi moj, kaj ti naj rečem? Obnašaš se kot norec. Saj sploh ne vem, ali se ti je zmešalo ali je res, kar govoriš ...

MADDY (*si zaželi*) O, ko bi se mi res zmešalo.

SAMANTHA Moral mi boš pokazati – morala bova skupaj skozi to, kar nama je pač usoda naklonila, še preden sva dala uradni pristanek, da si bova delila življenje.

MADDY (*trpeče in boječe pogleda gor k njej*) A misliš, da bi se še vedno lahko poročila?

SAMANTHA (*ne odgovori, nežno reče*) Pokaži, no.

MADDY (*vstane*) Bojim se.

SAMANTHA Ne se bati, ljubi. Kar je, je.

MADDY Bojim se.

SAMANTHA Česa?

MADDY Tega, kar se skriva tam doli. In kar to prinaša.

SAMANTHA Nič se ti ni treba bati, tudi jaz jo imam – a mi kaj manjka?

MADDY To ne. Vendar je pri tebi drugače, ti jo imaš že od rojstva, to je del tebe, meni se pa zdi kot zajedalec, tujek na mojem telesu. Pojma nimam, kaj bi s tem.

SAMANTHA (*se mu nasmehne in nekoliko poredno reče*) O, veliko reči se da početi – saj sam veš.

MADDY Ja, bejbi, ampak jaz sem moški.

SAMANTHA Bejbi, si ja, o tem nihče ne dvomi, ravno zato se nimaš česa bati. Pokaži zdaj to svojo reč, da bo to že za nama in bova lahko začela konkretno razmišljati o sanaciji problema.

MADDY (*se prvič malo sprosti in celo nasmeji*) Sanaciji, ha ha! To si dobro povedala.

SAMANTHA Maddy, čakam ...

MADDY (*se le omehča*) No, prav. Samo ne se smejati.

SAMANTHA Zakaj bi pa se smejala?

MADDY No, saj ti res ne, v klubu bi pa popokali od smeha, če bi me videli takega pod tušem. (*se spomni*) Joj, klub! Kaj naj jim sploh rečem? Pa Coachu? Računajo name.

SAMANTHA Pusti zdaj to. Dajva se osredotočiti. (*se spusti predenj na kolena in mu prične odpenjati hlače*)

MADDY (*ji ne dovoli*) Pusti, bom sam.

Počasi si odpne pas in zadrgo in čisto počasi, zelo previdno in z veliko muko spusti hlače.

Spet lahko gledamo njegovo golo zadnjico. Samantha pričakujoče gleda, on raje miži.

SAMANTHA Tako se nič ne vidi. Bom malo odstranila gazo.

MADDY Previdno.

SAMANTHA Brez skrbi. Samo malo bom odškrnila.

Samantha si pomaga z roko, da odstrani del gaze, a ji cela ostane v roki.

MADDY (nervozno) Joj, previdno! Previdno.

SAMANTHA Ja, oprostí. Slabo se je držala. Vidi se pa zdaj lepo.

Maddy gleda proč zatisnjenih oči, ona si v tišini napeto ogleduje ...

MADDY (*vpraša z enim očesom odprtim, kot da špega, ko ona nič ne reče*) Kaj zdaj?

SAMANTHA Gledam.

MADDY In?

SAMANTHA (*kakor da ocenjuje*) Sramne ustnice so lepe.

MADDY Res?

SAMANTHA In tudi brazgotino so ti lepo zgladili.

MADDY (*ne more si pomagati, da ne pogleda dol*) Jezus! (*se prestraši in takoj pogleda proč, nato se spači v gnusu*) Jezus Kristus, kako je to nagnusno!

SAMANTHA Daj no, nič ji ne manjka. Ne morejo ti je spet zamenjati? (*ga pogleda gor*)

MADDY Ne, saj to je najbolj grozno. Ne!

SAMANTHA (*zamišljeno, ko spet pogleda dol v njegovo mednožje*) Saj bi na nek način res bilo škoda. Lepa je ...

MADDY Kako ti je lahko kaj takega lepo?

SAMANTHA Geji imajo okus. Se je lahko dotaknem?

MADDY Si nora! (*se hitro odmakne*)

SAMANTHA Si jo boš depiliral?

MADDY Samantha, zdaj ni čas za šale! Morava se zmeniti! Kaj to pomeni? Kaj to pomeni za naju? Poroka je pred nama, otroci in vse to.

SAMANTHA (*se dvigne*) Saj se ne šalim. (*sprijaznjeno vzdihne*) Bo pač treba živeti s tem.

MADDY Ti ja, jaz pa ...

Odprejo se vrata in vstopi mama. Vsa zaprepadena takoj pogleda sina dol v ... a ta skoraj znori!

MADDY (*kriči ves iz sebe, pokriva joč se*) Mama, zgini ven! Zgini ven, ti pravim! Pri priči ven!!

Mati počasi dvigne glavo gor.

MAMA Maddox ...?

MADDY (*ga ta njen sprašujoči pogled zlomi*) Mama ... (*se ihtavo vrže na posteljo in zajoče*)

MAMA (*se obrne proč in sama zase*) Ti si punčka.

Maddy hlipa v odejo.

SAMANTHA (*tudi bolj sama zase – tiho in umirjeno – nekako sprijaznjeno*) Ja, Maddy, to si zdaj – ŽENSKA.

MADDY (*ihtavo v joku*) Nočem biti ženska!! Nočem!! Nočeeeeeeem ... !!!

S hodnika slišimo glas.

COACH (*off*) Janice, kaj se dogaja?!

MADDY (*v trenutku skoči na noge in si prične panično vleči hlače gor*) Jezus, Coach! (*obema ženskama takoj strogo zabiča ...*) Nihče ne sme vedeti, nihče ...

Utihne, ker se Coach pojavi na vratih.

COACH (*mami*) Janice ...? (*zagleda še Samantha in nervoznega Maddyja*) Maddox, Samantha ... (*pokima z glavo v pozdrav*)

MADDY (*hiti razlagati*) Tako nerodno sem stopil, Coach, tako nerodno stopil, pa ravno na to nogo ...! Boli ko vrag ... (*se prime za stegno, kjer ima poškodbo od prometne, in se narejeno nakremži*)

COACH (*se blago nasmehne*) Sem mislil, da mačko iz kože vlačite, taka larva je bila.

MADDY (*se mu nasmehne nazaj, ampak precej narejeno*) Ja, malce sem res mogoče pretiraval.

COACH Daj no, Logan, saj nisi neka baba. (*se mu nasmeji in se obrne k mami*) No, Janice, grem nazaj dol, sem mislil, da rabite pomoč.

MAMA Ja, le pojdi, Albert, takoj bom.

Coach gre.

MADDY (*nejevoljno*) Pa kaj on spet dela tukaj?

MAMA Zasnuvil me je in pristala sem.

MADDY (*popolnoma zatečen*) Mama ...?! Saj si vendar rekla ...

MAMA Vem, kaj sem rekla, vendar ... ti greš. Nočem biti sama.

Maddy odprtih ust obstane in jo gleda. Samantha pristopi k mami in ji prisrčno čestita.

SAMANTHA Čestitam, mama Logan – čudovita novica.

MAMA (*ganjeno*) Hvala, Samantha, hvala. (*jo nežno poboža po licu, nato sinu*) Maddox.

MADDY (*sitno*) Kaj je mama? Pojdi že, no. In nikomur ne smeš povedati. Obljubi! Moraš obljubiti!

MAMA Zmeraj sem si želela punčko. (*gre*)

MADDY (*še bolj iz sebe kot prej*) Kaj – kaj je rekla?! Kaj pravi?!

SAMANTHA Da si je zmeraj želela punčko.

MADDY (*sitno*) Ja, saj vem – samo ne morem verjeti.

SAMANTHA Potem je že res.

MADDY (*se ji nenadoma resno zazre v oči*) Pa ti – si tudi ti želiš punčko?

SAMANTHA (*iskreno*) Ne vem, Maddy, ne vem. Objemi me.

Samantha leže na posteljo in nežno povleče Maddyja k sebi, da jo objame.

SAMANTHA Še vedno si ti, a ...

MADDY A ...?

SAMANTHA Kakor da se je nekaj temnega priplazilo med naju.

MADDY Misliš, ta moja ...

SAMANTHA Ne, ne, Maddy – nekaj novega v tebi, česar prej nisem poznala.

Maddy se dvigne in jo vprašujoče pogleda. Ona ga pogleda nazaj in odkritosrčno skomigne z rameni. Maddyja popade gnev. Besno vstane in še vedno šepajoče odvihra iz sobe. Za seboj s vso močjo zaloputne vrata. Samantha se dvigne in žalostno gleda za njim. Vzdihne ...

Tema.

4. PRIZOR

Dnevna soba v hiši doktorja Fischerja

ZOE, MADDY, DOKTOR FISCHER

Velika, luksuzno moderno opremljena dnevna soba s kaminom in velikimi okni.

Na sedežni in naokrog je položenih nekaj oblačil. Zoe, ki je od zdaj naprej ne bomo več titulirali z nazivom sestra, saj jo bomo spoznali v novi vlogi, si daje opravka z njimi – jemlje jih iz kovčkov, ki so na tleh, in jih polaga po sedežni. Pozvoni. Zoe gre v vežo, kjer je ne vidimo več, odpret.

Čez čas se vrne in nekoga povabi noter.

ZOE Stopite naprej.

V dnevno sobo neodločno vstopi Maddy. Je presenečen.

ZOE Oprostite za nered, komaj zdaj imam čas. Saj veste, ni naju bilo ... (umolkne in se mu nekoliko opravičujoče nasmehne)

MADDY Vi ste tukaj ...?

ZOE Mislite doma? *(se mu nasmehne)* Ja. Doktorjeva žena sem.

MADDY Aha. *(ne more skriti, kako ga to preseneča)*

ZOE Se vam je zdelo, da bi moral biti samski?

MADDY Ne, samo ...

ZOE Nič ne pokaževa, kaj? Tega tam ne obešava na veliki zvon – je bolje za službene odnose.

Kaj pa je vas prineslo?

MADDY *(negotovo)* Doktorja iščem. Dal mi je tole vizitko *(pokaže vizitko, ki jo drži v roki)* – pravzaprav, vi ste mi jo dali ...

ZOE Sedite. Vsak čas bo tu. *(si daje naprej opravka s pospravljanjem)* Vidim, da že lepo hodite.

MADDY *(kot da mu je zdaj žal, da je prišel)* Veste, ne bi motil ...

ZOE Nič ne motite. Upam, da jaz ne motim vas, s temle. *(pokaže na oblačila)* Tukaj doli mi je to še najlažje – odvojiti stvari za čistilnico in za Sonio. Sonia je naša služkinja.

Kako se počutite?

MADDY Ne sprašujte.

ZOE (*pokima, češ da ga razume, in resno*) Morali bi priti na pregled.

MADDY Nisem mogel več tja.

ZOE Ampak zaradi vašega zdravja.

MADDY Sem bil drugje.

ZOE (*ga radovedno pogleda*) In?

MADDY (*skloni glavo in tiho zmaje z njo*) Ni rešitve.

ZOE Žal mi je.

MADDY Ja.

ZOE Ne, resno – zelo žal. To se še ni zgodilo. Tudi nikjer drugje ne poznajo takšnega primera. Ziggy je od takrat ves iz sebe.

MADDY Ziggy?

ZOE (*mu razloži*) Sigimund – doktor Fischer.

Maddy pokima, češ da razume.

ZOE (*vzdihne*) Motiti se je človeško.

MADDY Ja. Vendar je včasih nečloveško to prenašati.

Nastane tišina. Čez čas.

ZOE (*resno in prizadeto*) Ne bi se smelo zgoditi. A se je. Veste, tudi za Horsta je to rutina.

MADDY (*zavpije*) Saj ne gre za prekleto rutino! (*takoj ga je sram izpada*) Oprostite.

ZOE Nič hudega.

MADDY Moral bi se zahvaliti doktorju Horstu za brežhibno izvedeno genitalno rekonstrukcijo.

ZOE Vidim, da ste se resnično pozanimali.

MADDY Vsi so ga pohvalili.

ZOE Mu bom prenesla.

MADDY Imam popolno žensko spolovilo. Skrbno izbrano.

ZOE Za tole bi se pa morali najbrž zahvaliti gospodu Busoli.

MADDY Ja, Bianca ve, kaj hoče.

ZOE Saj ga je tudi drago stalo.

MADDY Ste že imeli kdaj kaj takšnega, za kar se vam je zdelo, da sploh ni vaše?

Zoe znova prične prelagati oblačila, kakor da se hoče zamotiti, pobegniti od te teme.

ZOE (*bolj uradno*) Doktor Fischer bo kmalu prišel. Boste kaj popili?

MADDY Ne, hvala. Sem že dovolj.

Zoe ga pogleda.

MADDY (*razloži*) Moral sem na viski za pogum.

ZOE Šel je h kolegu, da ga povpraša, kaj se dá. Sicer je on sam največji specialist za te reči, a vseeno skuša pridobiti drugo mnenje. A vam kar povem – slabo kaže.

MADDY (*apatično*) Ja.

ZOE Ampak jaz na vašem mestu ne bi obupala.

MADDY Ja, kaj pa naj?

ZOE Imate potencial, izkoristite ga.

MADDY Mislite, naj bom ženska.

ZOE Imate lep obraz in zanimivo postavo.

MADDY Nehajte, no.

ZOE Poskusite tole. (*mu ponudi eno svojih oblek s kavča*)

MADDY Niti mrtev.

ZOE Nekoliko prekratka vam bo, a širina bi morala biti. Večji ste od mene, ne pa širši.

MADDY Nehajte, no – nikoli se ne bom sprijaznil.

ZOE Kakor želite.

Nehata se pogovarjati. Zoe se vrne k zlaganju. Maddy sede – nekako nemiren je, kakor da ga nekaj muči. Opazuje Zoe. Tako mine nekaj trenutkov. Tedaj se Maddy nenadoma negotovo odloči.

MADDY No, prav.

ZOE (*takoj dvigne tisto obleko*) A boste?

MADDY Ja. Samo ne tole. Tisto zeleno bi, ki ste jo ravnokar dali iz kovčka.

ZOE Prav. (*se mu nasmehne in potegne ven zeleno obleko*) Dobro ste izbrali. Ena mojih najljubših.

MADDY Zelena je moja barva.

ZOE Moja tudi.

Se temu nasmehmeta, a Maddyju takoj postane nerodno. Zoe mu ponudi obleko.

ZOE Izvolite. Kar v kopalnico stopite. (*mu pokaže z roko smer*)

MADDY (*nenadoma mu upade pogum*) Mogoče pa to ni dobra ideja.

ZOE Dajte no, kaj vam pa more biti. Mislite si, da je karneval.

MADDY Doktor se vsak čas vrne.

ZOE Tako hitro pa najbrž spet ne. Bom zaklenila in bo moral pozvoniti. *(mu bodreče pokima)*
No, kar brez skrbi. Če ne drugega, boste vsaj malo občutili, kako je biti ženska. Mogoče vam bo všeč.

Maddy v odgovor nejevoljno prhne. Zoe ga gleda in čaka, da bo odšel. Končno Maddy negotovo vzame obleko in gre z njo v kopalnico.

ZOE Grem zaklenit.

Zoe gre zaklenit. Ko se vrne, nadaljuje s prelaganjem oblačil. Vsake toliko radovedno pogleda v smer, kamor je izginil Maddy. Čez čas se ta prikaže v zeleni obleki. Ta se mu sicer zelo prilega, a je štorast in se zelo nelagodno počuti.

ZOE No, kako se počutite?

MADDY Kot romunska metalka krogle.

ZOE Dajte, no. Tole se zaveže. *(pristopi in mu zaveže pas)*

Maddy nerodno stoji – ne ve, kaj bi.

ZOE (ga vzpodbode) Sprehodite se malo.

On se ne gane.

ZOE No, dajte, no. Saj vas ne boli več, ali kaj?

MADDY Ne kaj.

ZOE No, potem pa le pogumno.

Maddy nerodno zakorači.

ZOE *(zavzdihne)* Kaj bi šele bilo s petami.

MADDY *(se obrne in nenavadno rezko)* Športnik sem.

ZOE Videla sem vas igrati in moram reči, da vaše preigravanje in zadevanje nikakor nista brez elegance.

MADDY *(trpko)* Ne me spominjati na to.

ZOE Robustni nikakor ne bi bili tako uspešni. No, poskusiva še enkrat. Tokrat imejte v mislih, da ste nežnejši spol.

MADDY Tega nikakor ne morem imeti v mislih.

ZOE Poskusite se vsaj pretvarjati. Mnogo žensk se.

MADDY *(se namuzne)* Kaj, da so nežnejši spol?

ZOE Si lahko mislite. *(se mu namuzne nazaj)* Ženska je ladja, ki pluje na valovih moških pogledov.

MADDY *(prasne v smeh)* Joj, lahko nehate s takšnimi neumnostmi! Poskusil bom kot ženska, kot da sem na karnevalu ali v gledališču.

ZOE No, pa dajte – kot v gledališču.

Maddy se sprehodi. Dosti bolje mu gre.

ZOE Tako, ja.

Postane mu všeč. Gre nekajkrat samozavestno sem ter tja. Vse bolje mu gre. Obrne se in vprašujoče k Zoe.

ZOE Krasno! (*navdušeno zaploska*) In kako se sedaj počutite?

MADDY Nič kaj bolj nežno. Kaj pa tole? (*se norčavo naredi v seksi pozu*)

ZOE (*smeje*) No, vidite – saj vam gre! Samo jokati se naučite na vsak migljaj, pa ste komplet.

MADDY In to?

Naredi nekaj elegantnih feminilnih poz in gibov, kar mu gre precej dobro. Zoe je iskreno presenečena. Zaploska mu.

ZOE Uuu, bravo! Bravo! Boljši ste kot jaz.

Maddy prekine z afnanjem in sede. Po žensko prekriža noge.

ZOE (*zaskrbljeno*) Kaj se res tako afnamo?

MADDY Še bolj.

ZOE Ja, svet je za žensko oder.

MADDY Torej ves čas igrate?

ZOE Na nek način, ja. A igrati se je vedno fajn, kajne? Kako se vam zdi koncept krila?

MADDY Seksi je. Tako zlahka dosegljivo je vse skupaj.

ZOE Ja, gre samo zato, da nam čim lažje sežete spodaj. No, povejte, se zdaj kaj bolj počutite žensko?

MADDY Razen da me na stranišče in bom moral spet sedeti na školjki – ne.

ZOE No, vsaj menstruacija vam je prihranjena ...

MADDY ... ker nimam maternice?

ZOE Pa tudi otroci.

MADDY Mislite taki, ki bi jih sam rodil?

ZOE Ponovite ta stavek še enkrat, samo v ženskem spolu.

MADDY Zakaj?

ZOE Nič – samo zanima me.

MADDY Vi bi iz mene res radi naredili žensko.

ZOE Če pa ste.

Nastane tišina. Gledata se. Čez čas Maddy vstane in odločno pove.

MADDY Ne, pa nisem in nikoli ne bom. (*se odpravi proti kopalnici*)

ZOE Kaj pa boste? Doktor Fischer vam bo pomagal v vseh aspektih. Tudi finančnem.

MADDY (*se ustavi, obrne k njej in iz srca pove*) Najraje bi bil nič.

Pojavi se doktor Fischer.

DOKTOR FISCHER 'Nič' ne morete biti.

MADDY (*sarkastično*) O, Ziggy!

ZOE Dragi? A nisi pozvonil?

DOKTOR FISCHER Skozi garažo sem. (*stopi naprej in reče Maddyju*) Pozdravljeni, vidim, da napredujete.

MADDY Šla sva v gledališče. Sedaj je konec predstave.

Si sleče čez glavo obleko in jo vrže Zoe. Pred njima obstoji v boksaricah.

MADDY (*doktorju*) A ne morem biti samo človek?

DOKTOR FISCHER Prej ali slej vas bo nagon prisilil, da se boste odločili.

MADDY Bom pa puščavnik.

ZOE Oziroma puščavnica.

Maddy nemočno zarjove.

ZOE (*ji je žal Maddyja*) Kaj ne vidite – ne morete pobegniti.

DOKTOR FISCHER Svetujem vam psihiatra.

MADDY Ne rabim nobenega psihiatra. Nočem biti ženska in ne morem biti moški.

DOKTOR FISCHER Po kaj ste prišli?

MADDY Po sebe.

DOKTOR FISCHER Identiteta spola je primarno osebno prepričanje, je kulturno ustvarjena in opredeljena.

MADDY No, in moje primarno osebno prepričanje je, da sem moški.

DOKTOR FISCHER Nekoč smo bili prepričani, da je zemlja ravna ploskev.

MADDY (*si v obupu položi roko čez oči*) Ne gre za prepričanje, gre za silo, za dejanskost, za mojo ... (*išče besedo*) takšnost.

DOKTOR FISCHER Takšnost je celota, ni samo um.

MADDY In jaz je ne morem sprejeti – takšne takšnosti. (*stopi do doktorja*) Rad bi, da me vseeno operirate.

DOKTOR FISCHER To je preprosto – umrli boste.

MADDY Morate, slišite, morate prevzeti to odgovornost – dolžni ste mi!

DOKTOR FISCHER Ni šans!

MADDY Če ne pa Horst! Kje je Horst? (*se obrne k Zoe*)

ZOE Horst je odpotoval.

DOKTOR FISCHER A se lahko prosim oblečete?

MADDY Ne grem, dokler ne dobim vašega zagotovila. Dolžan ste mi. Nihče noče prevzeti tega rizika! Razen raznih šarlatanov.

DOKTOR FISCHER Kljub vašemu nasprotnemu mnenju jaz nisem eden teh.

MADDY (*ironično*) Saj niste mesnica, kaj?

DOKTOR FISCHER Če bi vam odrezali noge, bi se morali prilagoditi življenju na vozičku, če bi oslepeli, na življenje v temi. Nihče več vam ne vrne nog in nihče več svetlobe. Vsako bitje je za kaj prikrajšano.

MADDY Vidite, sami ste uporabili to besedo – prikrajšani.

DOKTOR FISCHER Kaj bi morali biti, da bi lahko bili srečni?

MADDY Bil sem srečen.

ZOE Saj boste spet.

MADDY (*resignirano*) Ja. (*razočarano sam zase*) Kaj sploh tu iščem?

DOKTOR FISCHER Šel sem h kolegu vprašat za drugo mnenje, pa mi je povedal, da ste se že oglasili.

MADDY (*se odsotno nasmehne*) Ja, to drugo mnenje ... ki ga ni.

Pozornost pritegne uokvirjena fotografija na komodi ob njem. Na njej sta moški in deklica. Z zanimanjem jo vzame v roke.

MADDY A je to Horst? (*obrne sliko proti njima*)

DOKTOR FISCHER Da, to je moj oče.

MADDY Se mi je zdelo. Podoben vam je. In vaša sestra?

ZOE To je Ziggy.

Maddy presenečeno pogleda doktorja, ta mu prikima.

DOKTOR FISCHER Da, to sem jaz.

MADDY Bili ste ...

DOKTOR FISCHER Takšna lepa punčka, ja.

MADDY (*stopi do njega in mu nekoliko zlobno reče*) In zakaj se niste sprijaznili s svojo prikrajšanostjo, s svojo takšnostjo, s svojim malim hendikepom?

DOKTOR FISCHER Razumem vas, ampak se ne da nič narediti.

MADDY Lahko me le pomilujeta, a ne? Vi ne rabite več dajati nog narazen, kaj bo pa z mano?

DOKTOR FISCHER (*hladno*) Prosim vas, če zdaj greste.

ZOE (*hoče izgladiti in nežno položi možu roko na dlan*) Dragi ...

MADDY Brez skrbi – že grem. Že grem. (*se prične mrzlično oblačiti*) Pokveka, ki ste jo ustvarili, gre.

ZOE Ni treba, da se takole ločimo.

Maddy se odpravi proti vhodnim vratom.

MADDY Hvala za obleko! In za vlogo! (*vrže v doktorja obleko*) Sigimunda.

Maddy odide. Doktor Fischer in Zoe se spogledata. Doktor Fischer vzdihne. Ona ga nežno poboža. Zdrzneta se, ker se spet pojavi Maddy.

(*z veliko grenkobo*)

Jutri se poročim.

Tišina.

V katerem trenutku se ljubezen spremeni v sočutje?

Tišina.

Doktorju.

Mislite, da mi bo denar, ki ga bom iztožil od vas, vse to povrnil?

Doktor Fischer že hoče nekaj reči, a ga Maddy prehit.

Ne bo, ne.

Sam sebi zmaje z glavo. Žalostno gre. Zoe in doktor gledata za njim.

Tema.

5. PRIZOR

Maddyjeva soba

BOBBY, MADDY, MAMA, SAMANTHA

Prazna soba. Čez čas vanjo vstopi Bobby z lično zamotanim paketom pod roko – zgleda kot darilo, najbrž slika. Vihravo se ozira naokoli za najprimernejši prostor, kjer bi ga odložil. Stopa sem ter tja po sobi in preizkuša različne lege. Vmes vsake toliko prisluhne, če kdo prihaja. Ko končno najde pravšnjo lego, zaslišimo korake in Maddyjev glas, ki se približuje. Bobby se panično razgleda za skrivališčem in končno urno smukne pod posteljo – z darilom vred.

MADDY (*bližajoči se off med vzpenjanjem po stopnicah*) Mama – ne da se mi zdaj pogovarjati ... bil sem v knjižnici!

Vstopi Maddy s polnim naročjem knjig. Odloži jih na posteljo in se gre takoj pogledat v ogledalo.

MADDY Lep obraz?

Bobby pokuka izpod postelje.

MADDY Zanimiva postava? (*se gleda, a se nikakor ne strinja*) Ja, pa še kaj!

Nato pohiti k vratom. Bobby takoj skriva glavo. Maddy zavpije dol.

Kaj je rekla Sam?!

MAMA (*off od spodaj, iz drugega prostora*) Vsak čas pride.

Maddy pokima, zapre vrata, se vrže na posteljo in posveti knjigam. Bobbyjeva glava se spet prikaže izpod postelje – razgleduje se, kako bi se rešil iz situacije. Ko Maddy prične brati, začudeno posluša.

MADDY (*bere*) 'Ženska spreminja svet s svojimi čustvi, moški pa z velikimi dejanji. Moški želi spreminjati svet, ženske ga urejajo. Moški daje v ospredje svoje poslanstvo, ženska dom. Posledice so bolj naklonjene ženskam: daljša življenjska doba, manj pijančevanja, manj samomorilskega vedenja ...' (*dvigne glavo*) Ne mi reči. (*spet bere*) 'Odnos med možem in ženo

pelje v to, da moški postaja ženska, ženska pa moški.' (*sam pri sebi*) Jaz sem to opravil v enem dnevu.

Na vratih potrka. Bobbyjeva glava izgine.

SAMANTHA Jaz sem. (*se najavi*)

MADDY (*veselo*) O, Sam. Pridi.

Vstopi Samantha. V roki nosi veliko vrečko.

SAMANTHA Zdravo, ljubi. (*takoj zaskrbljeno stopi k njemu in z nekakšnim skritim upanjem vpraša*) Kaj so rekli?

MADDY A me ne boš poljubila?

SAMANTHA Seveda. (*ga poljubi in presenečeno zavoha*) Si pil alkohol?

MADDY Malo.

SAMANTHA Kako malo? Saj sploh ne piješ.

MADDY Mamino bovlo sem probal. (*si na hitro izmisli*) Če pa je tako težila.

SAMANTHA Pogledaj! (*položi vrečko na posteljo*)

MADDY (*pogleda vanjo*) O, poročna obleka! A jo kar tako nosiš?

SAMANTHA Pa ja – nisem imela časa. Saj je trpežen material.

MADDY Morava jo vendar vrniti.

SAMANTHA Ni treba.

MADDY Res ne?

SAMANTHA Poročno darilo, so rekli.

MADDY O, to je super!

SAMANTHA Moram se opravičiti tvoji mami. Sploh nisem imela časa, da bi ji kaj pomagala.

MADDY Saj ni kaj dela. Sicer že cel dan kuha in pripravlja, a ona to rada. Zdaj, ko bo sprejem toliko manjši, sploh ni problema.

SAMANTHA (*sede k njemu*) Kaj boš z vsemi temi knjigami? (*se skloni in prebere*) “Ženska v 21. stoletju.” “Žensko-moški princip.” “Kako ne hliniti orgazma?” (*zaskrbljeno*) Ti si to resno vzela.

MADDY Ugotovil sem, da praktično nimam pojma o ženskah in da vas krasi veliko pozitivnih reči. Imate na primer kromosome XX, moški pa XY. Bogve, katere kromosome imam zdaj jaz – ŽNJ ...

SAMANTHA (*slabe volje*) Lahko prosim nehaš s tem.

MADDY Oprosti, Sam, ampak skušam se informirati.

SAMANTHA (*ji je takoj žal*) Saj vem. Ti oprosti. Utrujena sem.

MADDY (*jo nežno potreplja po roki*) Saj razumem, prvi dan snemanja ... Kako je bilo?

SAMANTHA V redu. Mislim – naporno, drugače pa ... ah, pustiva zdaj to, saj ti bom vsak dan povedala. Povej mi raje, kaj je s tabo?

MADDY (*težko vzdihne*) Poti nazaj ni. So mi potrdili.

Samantha ga resno pogleda, on ji prikima. Trenutek tišine. Ona se obrne stran. Hudo ji je. Bobby spet kuka izpod postelje.

MADDY Pogledj tole! (*ji pokaže stran v eni od knjig – prebere*) Napad insektov.

SAMANTHA (*spet nekoliko neprijazno*) Kaj je s tem?

MADDY Poslušaj ... (*prebere iz knjige*) 'Zakaj se skoraj vse ženske nenormalno bojijo malih žuželk, hkrati pa si lahko redno, in to z vročim voskom, pulijo dlake na telesu?'

SAMANTHA (*prizadeto*) Misliš, da mi je fajn, ker se je to zgodilo, a ti misliš, da je meni kaj lažje?!

MADDY Če ne bi naredila take panike zaradi ene uboge kobilice ...

SAMANTHA Mi boš zdaj očital? Mike je rekel ...

MADDY Mike ...? Kateri Mike?

SAMANTHA Strummer.

MADDY (*ljubosumno*) Aha! (*jedko*) Sta se pa hitro zbližala.

SAMANTHA Bila sva na večerji ...

MADDY Kaj sta bila?!

SAMANTHA Na večerji.

MADDY A si zato zamudila?

SAMANTHA Saj ni nič takega – zaradi vloge ...

MADDY (*ves iz sebe*) Nič takega! Nič takega?! Komaj en teden sem ženska, pa se že dobivaš z drugimi!

Pri omembi besede 'ženska' Bobby neumno pogleda. Nato gor k njima in nato spet predse.

Čisto nič mu ni jasno.

SAMANTHA Joj, Maddy, nič takega ni bilo, ti pravim – razdelala sva vlogo ...

MADDY Pa si mu rekla, da se jutri poročiš?

Samantha molči, ni oseba, ki bi znala lagati.

MADDY No – si?

SAMANTHA Nisem.

MADDY (*nesrečno*) Sam, kako nisi? Kako nisi nekemu, s komer si šla na delovno večerjo, povedala, da je jutri najsrečnejši dan v tvojem življenju?!

Samantha zajoče.

SAMANTHA Ženska si, Maddy – ŽENSKA!

MADDY (*z neizmerno bridkostjo v srcu*) Nisem Sam, nisem – pa si želim, da bi bil. Zdaj nisem nič več. (*tiho, sam zase*) Spola mi ne morejo vrniti, jaz pa nisem ženska ...

Zdaj šele Bobby neumno zija. Gleda na vse strani, kot da krčevito išče odgovore na to njemu popolnoma nedoumljivo dogajanje.

SAMANTHA Ne morem se poročiti z žensko! Ne morem!! (*zajoče na ves glas in steče ven*)

MADDY (*jezno zakriči za njo*) Kaj je rekel prekleti Mike Strummer?!!

SAMANTHA (*se vrne, ga resno pogleda in tiho, solznih oči, reče*) Da je življenje prekratko, da bi zaradi napačnih odločitev usode trpeli vsi.

MADDY (*zlobno*) Mater, je ta idiot naenkrat pameten!

SAMANTHA Praktično ni on tega rekel.

MADDY Kaj pa?

SAMANTHA Iz scenarija je. (*s krvavečim srcem se posloviti*) Zbogom, Maddy.

Nekoliko še v zadregi pomenca na vratih. Maddy jo prizadeto gleda, čaka.

SAMANTHA Upam, da boš srečna.

Mu iskreno zaželi, se sunkovito obrne in gre. On sarkastično vrže za njo.

MADDY Ja, mogoče bova nekoč še prijateljici. Oh ... (*zastoka in išče sapo, ki mu je od prizadetosti zmanjkuje – končno normalno zaduha*) Drek! (*se mu skoraj ulijejo solze, a jih zadrži*) Drek ... (*nato zagleda poročno obleko, jo zgrabi in zavpije nekam za Samantho*) Kaj pa prekleta poročna obleka?! (*ni odgovora in jo vrže proti vratom – njegovo vpitje je samo še samo sebi namen*) Prekleti pofukani Dior! Prekletih trideset tisoč dolarjev ... prekleti Strummer ... prekleti lajf ...

Maddyju klone glava. Tiho zajoče.

Vidimo, da je tudi Bobby prizadet. Ob prijateljevem joku se ves potegne pod posteljo. Ne vidimo ga več.

Maddy čez čas neha jokati in tiho obsedi. Nastane tišina.

Čez čas zaslišimo glas.

BOBBY (*previdno in nežno*) Maddy ...?

Maddy se zdrami, presenečeno gleda, od kod glas.

BOBBY (*se prikaže izpod postelje*) Maddy ...

MADDY (*ga zagleda – niti nima moči biti zelo presenečen*) Bobby ...?

BOBBY Maddy ... (*sede k njemu na posteljo*)

MADDY Bobby ... o, Bobby ... v kakem sranju sem.

BOBBY Slišim, ja. Kaj pomeni to, da si ženska?

MADDY Fischer me je zašuštral.

BOBBY (*presenečeno*) Fischer?

MADDY Ne sprašuj preveč, Bobby, ni mi zdaj. (*mu ni kaj dosti za razlagati*) Saj si slišal – prekleta baba sem. Zamenjali so mi spol. Po pomoti.

BOBBY (*se zdrzne*) Jezus!

MADDY In baje ni poti nazaj.

BOBBY (*ves iz sebe*) Ni? Kako ni?

MADDY (*zmaje z glavo*) Ni. Ni nobene šanse. (*resno*) Lahko umrem.

BOBBY U, mater. (*mu je hudo za prijatelja*) O, Maddy ...

Ga hoče objeti ali kaj, a se mu Maddy izmakne.

MADDY Saj ni važno. Bom že ...

BOBBY (*hoče začeti*) Samantha ...

MADDY (*nejevoljno*) Ma, pusti zdaj njo.

Bobby obstane. Ves pretresen si niti ne upa pogledati prijatelja, ki žalostno strmi predse. Nato se Maddy spomni.

MADDY Kaj pa ti pod mojo posteljo?

BOBBY (*mu je neugodno, saj zdaj najbrž ni pravi trenutek za to*) Poročno darilo sem ti prinesel.

MADDY (*stoično*) Lahko ga odneseš.

BOBBY Bom, ja.

MADDY Kaj pa je?

BOBBY Eh, nič takega. Bolj hec. Izmuznil sem se gor, da ti ga nekam nastavim, da bi ga našel in se nasmejäl.

MADDY (*ganjeno*) Eh, ti moj frend. (*ga objame preko ramen*) Potem pa daj, pokaži! (*ga je to le nekoliko razvedrilo*)

BOBBY Ah, saj ni nič takega ...

MADDY Ajde, vsaj pokaži mi.

BOBBY Ne vem, če je sedaj primerno ...

MADDY Samo naj ga vidim. Mogoče ga zadržim.

Bobby že vstane, da vzame paket, ko Maddy jezno izbruhne in udari po odeji.

MADDY Jebemti!

Bobby ne reče nič, le pogleda ga. Maddy mu zavpije.

MADDY Ne morem niti drkati!

BOBBY (*sede nazaj k njemu, ker vidi, da ga prijatelj rabi*) Ampak, saj ženske tudi znajo.

MADDY Ja, zdaj se bom moral pa še tega učiti!

BOBBY To ... najbrž pride samo po sebi ali ne? Kaj pa seks?

MADDY Kako to misliš seks?

BOBBY Z moškim.

MADDY Pravim?

BOBBY Ja kakšnim pa?

MADDY (*ogorčeno*) Niti mrtev!

BOBBY Ti še nikoli nisi spal z moškim?

MADDY (*ga pogleda, češ kaj mu pa je*) Ne. A bi moral?

BOBBY Ne, ne bi, samo ...

MADDY Samo – kaj?

BOBBY To ni nič takega.

MADDY (*zgrožen*) To ni nič takega?! Si ti čisto nor?! A nič takega ni – si pač peder, kaj?

BOBBY Ne rabiš biti gej zaradi tega.

MADDY Kaj pa si? Geji, pedri, homoseksualci spijo drug z drugim.

BOBBY Jaz sem.

MADDY Kaj si?

BOBBY Spal z moškim.

MADDY (*ne more verjeti*) Neee?! Bobby?! Neee – spal si z moškim?

BOBBY Ja. (*prikima*)

MADDY S kom?

BOBBY Kakšno vezo ima to?

MADDY Je kdo iz kluba?

BOBBY Kaj te briga.

MADDY (*se zgroženo umakne od njega*) Potem si ...

BOBBY Nisem peder.

MADDY Kaj pa?

BOBBY Rad eksperimentiram.

MADDY Se je tebi čisto pripeljalo?! Eksperimentiraš?! Saj nisi neki prekleti laboratorijski zajček!

BOBBY Vsi imamo radi spremembe.

MADDY Jaz že ne. Ne te moje. (*namigne na svoje mednožje*) A se boš z ovco tudi dol dal, malo za spremembo? Najbrž se tisto nisi šalil.

BOBBY Poskusil sem in zdaj je za mano.

MADDY Kaj – ovco? (*si ne more kaj, da ga ne bi podrezal*)

BOBBY (*se mu nasmeji*) Ne, no – saj veš, kaj mislim. In sploh ne morem reči, da mi ni bilo všeč.

MADDY Hočeš reči, da bi še ponovil?

BOBBY Mogoče.

MADDY Ne morem verjeti. Zakaj pa mi tega nisi nikoli povedal? Vedno si vse poveva.

BOBBY Slutil sem, da ne boš razumel.

MADDY Aha.

Mu to da misliti. Trenutek tišine.

MADDY A si kdaj pomislil, da bi z mano?

BOBBY Ne – ne doživljam tega na tak način.

MADDY Zakaj ne? (*nekoliko užaljeno*) A nisem dovolj atraktiven?

BOBBY Seveda si, samo tebe ne jemljem tako. Ti si mi najboljši prijatelj, družina – to je tako, kot da bi s svojim starim spal.

MADDY Fuj, no!

BOBBY Ali s Coachem.

MADDY Si lahko še bolj ogaben?

Se režita.

BOBBY Sploh ne razmišljam o moških. Še vedno imam rad babe. Neke reči so si pač podobne.

MADDY Vem, kaj misliš. (*vzdihne*) O, ko bi imel tvojo sproščenost, dosti lažje bi se spopadel s tem. Glej, koliko knjig sem si navlekel. Sama gola teorija. Nobenega konkretnega priročnika, kako iz dedca postati baba.

BOBBY Če mene vprašaš – bodi baba. Izkoristi vse, kar to prinaša.

MADDY (*sam pri sebi grenko zmaje z glavo*) To je hujše kot prometna.

BOBBY (*bodreče*) Ej, daj no – nikoli ne veš. Tako kot stari dobri Disney čaka, da ga enkrat odmrznejo in mu pozdravijo prekletega raka, bo mogoče znanost čez čas že toliko napredovala, da ga tudi tebi enkrat spet nazaj zašijejo.

MADDY Saj ga več nimam! Dali so ga v škart. Da ga obdržiš, moraš posebej podpisati.

BOBBY Pa katerega drugega. Od kakšnega črnca na primer. *(se zareži)*

MADDY *(ga sune)* Daj, ne nori – da me tolče po kolenih!
Smejita se, ko nehata, Maddy resno povzame.

MADDY Nočem, da me še ti zapustiš.

BOBBY Saj te ne bom.

MADDY Če bom baba ... *(ga vprašujoče pogleda)*

BOBBY Še bolje, če boš baba! Mi boš vse njihove skrivnosti povedal.

MADDY A misliš, da se bom družil z njimi?

BOBBY Kaj pa boš?

MADDY Ne vem, ne vem, Bobby – pojma nimam.
Nasloni glavo na njegovo ramo. Tako obstaneta v tišini. Čez čas ...

MADDY Pokaži zdaj že to darilo.

BOBBY Takoj.
Bobby vstane in snema z darila ovojni papir.

BOBBY Pogrešal te bom na treningu.

MADDY *(se v neizmernem obupu prime za glavo, ker se je tudi on spomnil)* Joj, ja – zmešalo se mi bo! Sploh ne vem, kako bom s tem ... kaj jim naj rečem?
Bobby kar strga s slike ves papir. Prikaže se akvarel parka.

MADDY Kaj je to? Slika?

BOBBY Akvarel dunajskega parka.

MADDY *(vstane in si jo ogleduje, zdi se malo razočaran)* No, fino – saj je lepa ... Sicer veš, koliko se jaz spoznam na slikarstvo. Na steno bo že pasala. Je kaj vredna?

BOBBY Poglej, kdo je podpisan.

MADDY *(se primakne bližje in v spodnjem desnem kotu prebere)* Adolf Hitler. *(pogleda Bobbyja, ki mu prikima)* Adolf Hitler? Kakšen nateg pa je to?

BOBBY *(ves navdušen)* Ja – Adolf Hitler! Führer – si lahko misliš! Njegov akvarel.

MADDY On je znal slikati?

BOBBY Pa še kako! Še študirati je hotel, pa ga niso sprejeli!

MADDY No, saj se je dostojno maščeval. *(mu postane jasno)* In ti si meni za poročno darilo kupil sliko Adolfa Hitlerja! *(se temu nasmeji)* Ti si nor! *(vzame sliko in jo gleda, všeč mu je)*

Ej, čisto odbito! *(je navdušen)*

BOBBY S Sophie sva se prav prepirala, kako boš reagiral. Vedel sem, da boš vesel.

MADDY Aha – Sophie? *(ga takoj pomenljivo pogleda)*

Bobbyju se izraz v trenutku spremeni v trpečega.

BOBBY Ne bi zdaj o tem.

MADDY Kdaj pa?

BOBBY A res morava?

MADDY (*z nasmeškom*) Najbrž operacija očrnjenje ni uspela.

BOBBY Sem ji rekel, da sem homoseksualec.

MADDY No, zdaj se vsaj zlagal nisi.

BOBBY Daj mir.

MADDY In?

BOBBY Mi je zaupala, da tudi ona občasno spi z ženskami. Ima prijateljico Oksano. To je ena umazana Rusinja, ki prerokuje iz kavne usedline. Mi je prerokovala, da bom jeseni dobil raka in v mukah umrl. Z njo se včasih mučkata.

MADDY In potem ona nate zganja ljubosumnost.

BOBBY Samo na ženske je ljubosumna.

MADDY Kako?

BOBBY Pravi, da z moškim ne morem imeti družine.

MADDY No, saj to je res. Sicer v enih državah tudi to dovolijo. (*zgroženo zmaje z glavo*)

Kam vodi vse to?

BOBBY Njej je ogromno do te 'družine'. In sem si mislil, fino, ravno prav zame in sem ji takoj povedal, da imam tri nezakonske otroke.

MADDY Tri? Ni to malo veliko?

BOBBY Je, ja, ampak po homoseksualcu sem se hotel zazihrati. In kaj misliš, da ona meni? Veselo mi pove za svoja dva!

Maddy se zasmеji.

BOBBY In zdaj si je neznansko oddahnila, ko je izvedela še za mojo četico.

MADDY (*smeje*) Ta je faca!

BOBBY Ja, tebi je faca, meni pa pekel. Pri njeni mami sta – ta pamža. En je celo nekaj prizadet in rabi stalno oskrbo – si lahko misliš, kakšna jajca! Ravno sem ji hotel povedati, da so vsi moji prizadeti.

MADDY Saj ne moreš tako lagati.

BOBBY Kaj pa naj? Ona se že veseli velike družine. No, in kaj mi je preostalo drugega ...

MADDY A si šel na ovce?

BOBBY Ne. Šel sem na leta. Da sem mlajši, sem ji priznal. In ona meni ... *(se prime za glavo)* da je starejša! Stari – za pet let me je obrnila! Pa to je stara baba!

MADDY *(se smeji)* In si je oddahnila, da sta tudi to razčistila?

BOBBY Absolutno! Veš kako! 'Zdaj sva končno postavila zdrave temelje za najin čudovit medsebojni odnos' je rekla. Za ovco ji nisem rekel.

MADDY Zakaj ne?

BOBBY *(smrtno resno)* Strah me je bilo, Maddy.

MADDY Česa le?

BOBBY *(obupano)* Kaj bi potem ona povedala meni.

MADDY Ah, daj no.

BOBBY Ah, daj no Ti! Ne poznaš je – vsega je zmožna! *(se obupano prime za glavo in sede na posteljo)* Preselil se bom na drugi konec sveta.

MADDY Daj jo parkrat na gobec, pa naženi!

BOBBY Nič ne pomaga. *(pomenljivo utihne)*

MADDY Kaj si jo spet?

Bobby ne reče nič. V nekakšni trpeči krivdi pogleda proč.

MADDY *(zmaje z glavo)* Stari, lepo te je zrihtala. Ne vem, kaj naj rečem.

Tišina. Že čez hip Maddy dobi novo idejo.

MADDY Reci ji, da si svojo prejšnjo zverinsko umoril.

BOBBY Daj mi mir s temi tvojimi butastimi idejami. Jezus! *(si gre nesrečno skozi lase)*

MADDY Vidiš, kako sem se jaz svoje rešil.

BOBBY Ti? Kolikor sem slišal, se je ona tebe.

MADDY *(prime za eno od knjig)* V nobeni teh knjig ne piše nič o žuželkah. *(nonšalantno jo zabriše med druge)*

BOBBY Kaj? *(najprej ne razume, a mu hitro postane jasno)* Sranje – olajšal si ji.

MADDY *(žalostno)* Tako nekako.

BOBBY Bila je ljubezen tvojega življenja.

MADDY Tako nekako.

BOBBY Ampak ...

MADDY *(jezno in v bolečini)* Zase moram poskrbeti. Ona pa tudi. Nočem več o tem – prav?

BOBBY Prav.

MADDY *(vstane)* Pridi, greva.

BOBBY Kam?

MADDY Nekam ven – na whiskey. (*vstane*)

BOBBY Saj ti ne piješ.

MADDY Jaz ne – ona pa! (*pokaže na svoje mednožje*) Pa na kotlete!

BOBBY Aleluja!

Maddy si sleče majico in si nadene srajco. Bobby ga gleda in se namuzne.

BOBBY Hi, zizike ti pa še ne rastejo?

MADDY Za to bi moral jemati hormone.

BOBBY Saj meni velike niso kaj vseč. Male breskvice ...

MADDY (*si zapira še zadnji gumb na srajci*) Kakšne pa ima Sophie?

BOBBY (*nakremženo*) Nočem pred hrano misliti na to. Kam greva?

MADDY Nekam, kjer me ne poznajo.

BOBBY Povsod te poznajo.

MADDY Ja ... na žalost.

Se odpravita.

BOBBY A ne boš jemal hormonov?

MADDY Ne.

BOBBY Kaj pa boš?

MADDY Nič.

Bobby se ustavi in ob njem tudi Maddy.

BOBBY (*ni mu jasno*) Ne moreš biti 'nič'. Nekaj moraš biti – ženska ali moški, ona ali on.

MADDY Jaz bom Ono.

BOBBY 'Ono'? (*se zareži*)

MADDY Ja, ono. Daj mi mir. Zdaj grem najprej zapiti svojo poroko.

BOBBY Poroko? Saj je ne bo.

MADDY Saj zato.

BOBBY No, vsaj ti si se rešil.

MADDY Nehaj.

Bobby naredi grimaso in pokaže, češ sem že tiho. Odpravita se.

Bo pa mamina poroka.

BOBBY Mamina?

MADDY Ja, mama Janice in Coach se ženita.

BOBBY (*zelo presenečen*) Nee?! Ne mi reči!

MADDY Ja. In jaz bom priča.

Izgineta skozi vrata. Slišimo le še Bobbyjev glas.

BOBBY (*off*) Ne morem verjeti. Tvoja mama in Coach ... On se ženi? Ne morem verjeti ... U, boš imel strogega očka ... Čakaj, da izve, da si pastorka.

MADDY (*off*) Ko te bom na gobec ...

BOBBY (*off*) Lahko boš družica! Au! Nehaj ...

Njun smeh se izgubi v daljavi.

Zastor.

III.

ONA

1. PRIZOR

Bar

MADDY, BIANCA

Večer je. Maddy v balonarju sam sedi za šankom ob steklenici in otožno žuli svoj kozarec whiskeya. Ob njegovem barskem stolu na tleh je kovček.

Mimo prihiti gospodična Bianca in skoraj pade čez kovček.

BIANCA (*ogorčeno*) Križana gora, kateri tepec je ...!

Zagleda Maddyja in besede se ji ustavijo.

BIANCA (*veselo*) O, glej ga – moj kolega s plastike!

MADDY Daj mi mir.

BIANCA Kaj smo pa tako nastrojeni? Še hvala bi mi moral reči.

MADDY Hvala? (*se odurno nakremži*) Hvala?! (*in pijano povzdigne glas*)

BIANCA O, smo malo preveč ...? (*pokaže z roko, češ če je malo preveč kozarce praznil, nato ga pozorneje pogleda*) Zakaj si pa moški?

MADDY (*vstane in poskuša povedati čimbolj eksaktno*) Zato, ker sem moški.

BIANCA (*presenečeno*) A so te nazaj?

MADDY (*vzklikne*) Ne! Klinc jih gleda ... (*se ustavi in jo pogleda*) Klinc ... (*nato se utrujeno spravi nazaj na barski stol in sam pri sebi zamrmra v kozarec*) Kaj vem, kaj sem.

Nato se odsotno zazre nekam predse. Bianca ga gleda. Njegovo stanje se je dotakne.

BIANCA Precej klavrno izgledaš.

MADDY Propadam.

BIANCA A nisi ti neki športnik?

MADDY (*nesramno*) A nisi ti neki Rudolph?

BIANCA Ne več.

MADDY No, tudi jaz *ne več* športnik.

Obmolkneti. Bianca ga gleda in razmišlja, ali se naj sploh ukvarja z njim ali ne. Čez čas le vpraša ...

BIANCA In kam greš s tem kovčkom?

MADDY Grem.

BIANCA Kam greš?

MADDY Ne vem. Grem.

BIANCA Lahko prisedem?

MADDY Če hočeš. (*skomigne z rameni*) Svobodna dežela.

BIANCA Hvala. (*sede na stol poleg njega*)

MADDY Na. (*ji porine kozarec*) Bom jaz iz flaše. (*ji natoči in še sam izpije iz flaše – obriše si usta in začne*) Moj stari je pil ta whiskey. Zelo rad ga je imel. Praktično raje od mene. Ko se je ubil v prometni nesreči, pa je bil trezen. Ampak tega nihče ne verjame, čeprav je avtopsija pokazala, da je res.

BIANCA In zakaj mi to govoriš?

MADDY Ker bi rad, da ti je popolnoma jasno, kakšno čudovito življenje sem imel, preden ste me vi tako pokvečili.

BIANCA Mi? Ne mene mešati – jaz nisem nič kriva.

MADDY A imaš sedaj slabo vest? Si zato prisedel?

BIANCA Slišala sem, da si nehal igrati.

MADDY Zakaj se delaš babo?

BIANCA Saj sem 'baba'.

MADDY A so te ...? (*ji z glavo namigne tja 'dol'*)

BIANCA En teden za teboj.

MADDY Lepo? Zadovoljen?

BIANCA Zelo.

MADDY Mene je Horst – baje njegov največji uspeh.

BIANCA Ja, Horst je najboljši. (*naredi požirek iz kozarca*)

MADDY Ja, ampak načrti so pa tvoji! (*se zareži in trči svoj kozarec ob njenega*) Samo navodila za uporabo so mi pozabili dati. (*nato se pijano považi*) Haaaa – jaz imam lepšo!

BIANCA Lepo. Zakaj jo potem skrivaš?

MADDY Ja, kam pa naj jo dam – v vitrino?

BIANCA Ne mislim tako. Zakaj si tu, zakaj si v teh oblačilih, zakaj se še vedno greš nekaj, kar nisi?

MADDY A misliš, da spolovilo določa spol?

BIANCA Spol ni vsa človekova indentiteta, to imaš prav, vendar ...

MADDY (*si raje izbere prejšnjo temo*) Ni bil sam v avtu – naš Coach je bil z njim. On je preživel, le igrati ni mogel več. Starega bi lahko še rešili, pa je nekje staknil flašo in se ga nažgal – v bolnici, si lahko misliš. Ta je bil faca. In se je zakompliciralo ... V bolnici se vedno kaj zakomplicira.

BIANCA Poznam to. (*prikima*)

MADDY Mama pravi, da mu Coach nikoli ni zameril. Mojemu fotru. (*se zareži*) On njemu ni zameril! Kakšna fora! Kaj je tu za zameriti, saj ni bil pijan! On njemu ni ...

Se smeji in smeji, da skoraj pade s stola. Bianca vzame flašo in si dotoči. Pije. Maddy se počasi neha smejati. Pogleda Bianco in ji pove ...

MADDY Zdaj se pa ženita. Veš, če ne bi bilo ene majhne sitne kobilice, jaz zdaj ne bi bil v tem dreku.

BIANCA Po vseh skačejo take majhne sitne kobilice.

MADDY (*sarkastično*) Pha, si ti en prekleti pesnik ali kaj? Kar nekaj ... (*misli s tem, da ona kar nekaj nalaga*)

BIANCA Najbrž se že od malega smiliš sam sebi.

MADDY (*se nenadoma zareži in udari z roko po šanku*) Tipično, da se je moja manekenka zaletela v izložbo! Ja kam drugam pa bi?

Maddy se spet reži. Nato se nenadoma ustavi, se približa Bianci in ji pove naravnost v obraz.

MADDY Kaj ti veš o trpljenju?

BIANCA Jaz sem se prekleto borila, da sem danes to, kar sem!

Na dušek izpije in počti kozarec ob šank, medtem ko ga gleda naravnost v oči. Zdi se, da ima počasi dovolj njegovega obnašanja. Maddy že hoče nekaj nesramno poduhovičiti, a začuti, da ni več primeren trenutek. Zresni se in samo kratko reče ...

MADDY Govori.

Bianca si najprej mirno dolije, nato pogleda njega in potem proč. Počasi začne.

BIANCA Drugačnost. Drugačnost je lepa beseda. Ker pomeni raznolikost, ker pomeni življenje. Ker pomeni barve, oblike, zvoke ... ker ločuje svet, ker ga dela lepega. A zame je vedno pomenila bolečino. Nikoli mi niso kupili punčke, čeprav sem si jo vedno želel.

MADDY Zakaj pa zdaj ti govoriš v moškem?

BIANCA (*ga niti ne pogleda, odsotno reče ...*) Ker sem zdaj tam. Točno tam. (*je zazrta v tisto preteklost – na obrazu se ji pozna bolečina, pogleda ga*) Ali so otroci lepi tudi, ko so kruti? *Maddy ne odgovori. Gleda jo, nato izpije iz steklenice. Bianca spet pogleda proč in govori predse.*

So otroci lepi, ko te ne pustijo k igri, ker imaš raje krilca, ko te zbrcajo, ker se raje igraš z deklicami?

MADDY Otroci so otroci.

BIANCA Ja, seveda, kaj pa oni vejo! Če bi se danes srečali, bi se gotovo smejali tistim časom.

MADDY Ma saj je res vse smešno. Prej ali slej ...

BIANCA Pa ti to govorim samo o otroštvu. O starših niti besede. A ni mi bilo tako težko. Pa veš, zakaj?

MADDY Ne vem.

BIANCA Ker je bil tam en črnski deček, ki je bil isti kot jaz, le da je bil črn in grd. Iz njegove nesreče sem črpala moč.

MADDY To ne pove nič lepega o tebi kot o človeku.

BIANCA Ja, vidiš – kot o človeku. Ne ženski in ne moškem – kot o človeku. Sicer pa sem bila tudi jaz otrok. In hitro sem spoznala svoje edino orožje, ki me lahko obrani in me tudi kam pripelje – svoj dolg, umazani jezik. In s tem sem si ustvarila vse.

MADDY (*v svojih mislih*) S čim pa naj se jaz borim? In proti čemu? (*nato njej*) Še tisti tvoj črnček je prej ali slej zagledal luč.

BIANCA Ja, odvisno, kako te pač usoda ožigosa na poti do sonca. Naredil je samomor.

Tišina.

Sedita v tišini.

Maddy se nenadoma zlomi in plane v jok.

MADDY Ko bi vsaj to znal.

BIANCA Živ si. (*ga pogleda*)

MADDY (*on pogleda njo*) Ne zdi se mi, da sem. Da si živ, moraš biti ... (*išče besedo*) živ.

Moraš se počutiti nekaj, nekdo. Moraš pripadati. Moraš se veseliti že zjutraj, vsakega dne. Kot sem se včasih ... (*skloni žalostno glavo*)

BIANCA In zdaj greš proč od tega?

MADDY Nimam samomorilskih nagnjenj. (*iskreno, nič patetično skomigne z rameni*)

BIANCA Maddox Logan, a ne?

Maddy prikima.

BIANCA Maddox – to, kar imaš tukaj notri (*ga z roko potrka tam, kjer je srce*), bo vedno isto. In če bi nam izrezali srca in naredili razstavo, bi vsa bila enaka, nikoli ne bi vedel, katero je od ženske, moškega, črnca, Kitajca, papeža, Obame, Hitlerja ...

Ob omembi Hitlerja se Maddy nasmehne.

BIANCA Kaj je?

MADDY Ha – Hitler. *(se namuzne)* Imam njegov akvarel.

BIANCA Ja, preden je postal diktator, je hotel biti umetnik.

MADDY Veliko več.

BIANCA Mogoče zato, ker sem zmeraj morala vedeti stvari za dva spola.

MADDY Ali je kakšna razlika?

BIANCA Veš da.

MADDY Moral se bom res začeti družiti z babami.

BIANCA Lepa ženska bi bil.

MADDY *(mu je nerodno)* Eh, daj no.

BIANCA *(ga premeri)* Imaš lep obraz. In postava tudi ni slaba.

MADDY Tole sem pa že slišal.

BIANCA *(si ga še vedno ogleduje z očmi poznavalca)* Rabiš samo enega dobrega umetnika.

MADDY Hitlerja?

BIANCA Za njega ste prestari, frojland.

Zasmejita se.

BIANCA Nekoga, ki dobro ve, kako se streže tem rečem.

Maddyju je nerodno, ko ga tako ogleduje, in raje začne drugo temo.

MADDY Si zdaj srečen ... srečna? *(se takoj popravi in doda)* Po tej menjavi?

BIANCA Sem. Zelo. In vem, kako se počutiš ti.

MADDY No, vsaj nekdo me razume.

BIANCA A te nihče drug ne?

MADDY Vsi bi radi, da bi bil ženska. *(nekoliko jezno)* Pa saj nisem bil slab fant!

BIANCA *(se mu nasmehne)* Mogoče zato, ker druge poti ni. Drugi vedno lažje uvidijo, kaj je bolje za nas.

MADDY Če ne čutim tako.

BIANCA Ker mogoče nočeš. To je samo klik v možganih. Misliš, da si je Hitler kdaj mislil, da bo kriv smrti na milijone ljudi, medtem ko je slikal tiste svoje akvarele? Samo klik.

MADDY Ali skok kobilice.

Na dušek izpije iz njenega kozarca. Poči kozarec ob šank.

MADDY Bogve, kaj je moj foter imel v avtu. Ali v glavi. Pa še tri na oni strani je ubil. Lahko, da mu je samo počila guma.

BIANCA In ker mu je, si ti zdaj tukaj.

MADDY Kaj so to za eni metulji, ki mahajo s krili na Kitajskem, potem pa mi tu nasrkamo?

BIANCA (*se iz srca nasmeji*) Si faca! Ko metulj na Kitajskem zamahne s krili, se razvije orkan na drugem koncu sveta. 'Učinek metulja' se temu reče. Akcija in reakcija.

MADDY Uboge, nič krive žuželke.

BIANCA Greš z mano? (*se mu toplo nasmehne*)

MADDY Kam?

BIANCA K meni. Zabavo prirejam v čast mojemu novemu spolu.

MADDY A nisi ti že od vedno ženska?

BIANCA Ja. Ampak zdaj je to ... kako naj rečem ... še uradno. Nisem več prekleti transvestit, eksotična drag queen, sissy, gay, homo – zdaj sem enakopraven člen družbe.

MADDY Imaš srečo, da nisi črna. (*se ji nasmehne*)

BIANCA Ja. (*mu vrne nasmeh in vstane s stola*) Prideš?

MADDY No ... (*vzame steklenico in natoči v njen kozarec*) vsekakor, kaj ima veze – kjerkoli odložim svojo češpljo, tam je moj dom. (*dvigne steklenico in nazdravi*) Na čudovit medsebojni odnos.

BIANCA (*ne razume*) Prosim?

MADDY Interna. Šala. Cheers!

BIANCA Cheers!

Nazdravita in odložita.

BIANCA Rada bi se ti opravičila za tisti izbruh v bolnici.

MADDY Eh ... (*zamahne z roko in hoče nekaj reči*)

BIANCA Ne, čakaj. (*ga prekine*) Naj povem. V tistem trenutku se mi je zdelo, kot da se mi je cel svet zrušil pred noge.

MADDY Ja, to poznam. Ni panike. (*vstane in vrže bankovec na šank*) Se mi boš zdaj odkupila.

BIANCA Bom, ja.

Odpravita se.

MADDY In, praviš, zabavo imaš?

BIANCA Srečo je treba deliti.

MADDY (*iskreno, roteče*) Oh, daj jo vso meni, daj, prosim – jaz jo čisto vso rabim.

BIANCA (*se ustavi in ga z nasmeškom na obrazu pogleda*) Zabavna družba si, Maddox Logan. In nocoj boš zvezda večera.

MADDY Ne boš ti?

BIANCA Jaz sem vedno zvezda.

MADDY (*se nasmeji*) No, to bi pa lahko bilo zanimivo.

BIANCA Eno lepo obleko rabiš!

MADDY Mogoče imam eno čisto tapravšnjo tukaj v kovčku.

BIANCA No, to bi lahko bilo zanimivo.

Prime ga pod roko in odideta.

Tema.

2. PRIZOR

Balkon

MADDY, MIKE STRUMMER

Velik balkon, ki se drži Biancinega penthousa. Le umetelno izdelana ograja iz kovanega železa nas loči od njega. Vsebuje ležalnik, vrtno mizo in dva stola, nekaj zelenja ter luči – umetne in sveče. V ozadju so velika steklena drsna vrata in za njimi zabava v stanovanju. Skoznje decentno prodira žuborenje glasbe in pogovorov. Na levo in desno se riše zvezdnati skyline velike metropole.

Vrata se odprejo in prikaže se Maddy.

Zagledamo ga, spremenjenega v žensko. Oblečen je v Samanthino poročno obleko, obute ima čevlje z visoko peto, nosi brezhiben mejkap in lasuljo, ki se mu zelo poda.

Zapre vrata in se s kozarcem šampanjca elegantno sprehodi do ograje. Globoko zajame zrak, mirno in zadovoljno. Izdihne. Tudi njegove geste so skoraj pravilno ženstvene.

Ležerno se nasloni na ograjo in se zagleda v nočno nebo ... Na splošno daje vtis, da se počuti dobro, a še vedno je nekoliko okajen.

Tako nekaj časa sloni, ko se za njim odprejo vrata in skoznje stopi Mike Strummer. Zdi se, da s pogledom išče prav Maddyja in ko ga zagleda, skrbno zapre vrata ter se odločno napoti k njemu.

MIKE (*že od daleč*) Živjo!

Maddy se obrne. Ga zagleda. Nič ne reče. Obrne se nazaj k zvezdam. Mike se mu pridruži.

MIKE Vas pa še nisem videl ...

MADDY Vi ste Mike Strummer – slavni igralec.

MIKE Ja, ni se mi treba posebej predstavljati, kaj? (*nato ga pozorno pogleda*) Znani ste mi. No, meni je vsaka lepa ženska znana. Ste Biancina prijateljica?

MADDY Tesna. Skupaj sva se dali operirati.

MIKE (*se nasmehi*) Torej ste sedaj ženska.

MADDY Še več.

MIKE Kaj je lahko še več?

MADDY Preizkusi me, pa boš videl.

MIKE Oho – to zveni obetajoče!

MADDY Ženska z izkušnjami moškega – ali si lahko moški želi še kaj več?

MIKE Se popolnoma strinjam. Povejte mi, kako to, da ste tako lepi?

MADDY Učinek kobilice.

MIKE Kako?

MADDY Interna šala.

BOBBY Aha. (*pokima, da že razume*) In kako vam je ime?

MADDY Madeline.

MIKE No, jaz sem Mike, kot ste že ugotovili.

MADDY Mike, ja – kako gre kariera? Snemate kaj novega?

MIKE Ja, dejansko ja.

MADDY In kdo je vaša soigralka?

MIKE Dajva se tikati.

MADDY Gotovo imaš soigralko.

MIKE Seveda, ampak je ne poznaš. Sicer bo vsak čas tu ...

MADDY A je nova?

MIKE Ja.

MADDY In kako ji gre?

MIKE Slabo. Manekenka je, model – saj veš, kako je to.

MADDY Ne, ne vem. Kako?

MIKE Vsaka malo lepša misli, da zna igrati.

MADDY Misliš, da jaz znam igrati?

MIKE Inštrument?

MADDY (*koketno*) Karkoli – ob tebi ...

MIKE Lahko bi imela individualne.

MADDY Vaje misliš?

MIKE Tudi nastop.

MADDY A sem ti všeč?

MIKE (*prikima*) Všeč.

MADDY A te ne moti, da sem bil moški?

MIKE Če tebe ne moti, da sem jaz še vedno moški.

MADDY A si?

Mike se nasmeji.

MADDY Kaj vem – vloge že imaš takšne, kot da si še preveč moški, a ko je akcija, te zamenja kaskader.

MIKE Auč! (*se narejeno nakremži, kot da so ga te besede zadele v srce*) In kakšen bi moral biti po tvoje moški?

MADDY Nežen kot ženska. Si lahko nežen kot ženska?

MIKE Moški sem, lahko sem nežen kot moški. Ampak midva že preveč govoriva. Imaš čas – se greva malo vozit?

MADDY Zakaj bi se šla vozit?

MIKE Rad se vozim po mestu. Meditira me.

MADDY A meditira te?

MIKE Saj veš – muzika, prazne ulice in to.

MADDY Razumem, ja. Res misliš, da si lahko to privoščiš? (*koketno izpije iz kozarca*)

MIKE 'Hard to get'?

MADDY Misliti si ne moreš, kako. Si kdaj spal z Bianco?

MIKE Ne.

MADDY Pa bi?

MIKE Ne.

MADDY Zakaj ne?

MIKE Ni moj tip.

MADDY Zakaj ne?

MIKE Če že hočeš vedeti, samo ne ji povedati ...

MADDY Ne bom.

MIKE Preveč je ženska.

Zdaj se Maddy nasmeji.

MADDY Preveč? Kako to misliš?

MIKE Večinoma so ženske preveč ženske in takšnim ne verjamem. Rad imam, da so, kar so.

MADDY Misliš v Biancinem primeru moški?

MIKE To me ne moti. Na karakter mislim. Vsi igrajo neko vlogo in to mi gre že strašno na živce. Ti nisi takšna.

MADDY Se ti zdi?

MIKE Žalostna si. Rad imam žalost. In opazil sem te takoj, ko sem vstopil. Ti ne viješ z ročicami za pozornost.

MADDY Ne bi pričakovala te pronicljivosti.

MIKE Od bivšega kaskaderja?

MADDY Torej tudi to?

MIKE Najlažja pot.

MADDY Torej tudi akcijo obvladaš?

MIKE Rad bi se le naučil biti nežen kot ženska. In potrebujem nekoga za vaje.

MADDY Individualne?

MIKE Najbrž nežnost ni kruh, da bi jo rezal na več kosov.

MADDY O, pesnik. Sami pesniki nocoj okoli mene.

MIKE A ti je še kdo govoril rime?

MADDY Ne skrbi, bil je ženska.

MIKE A, Bianca! *(se nasmeji)* Z njo se pa ne morem kosati.

MADDY Ampak motiš se, če misliš, da te jaz lahko naučim ženske nežnosti.

MIKE *(svoj obraz približa njegovemu)* Nauči me svoje žalosti.

MADDY A ni že več kot preveč žalosti?

MIKE Rad bi tvojo žalost. Varoval bi te.

MADDY Pred čem? Pred žalostjo?

MIKE Pred svetom.

Stojita si z obrazoma iz oči v oči, dihata ... čutimo strast in napetost. Maddy se nenadoma zgane, mu porine v roko svoj prazen kozarec ter se umakne od njega.

MADDY *(trezno)* Dobra tehnika.

MIKE Vsak človek nekaj potrebuje.

MADDY In ti? Kaj ti potrebuješ? Ali ni že prišla tista tvoja manekenka – igralka? Kaj bo rekla, če te vidi tukaj zunaj z menoj?

MIKE Samantha? Kaj bi naj rekla? Povedal sem ji, kako je s stvarmi.

MADDY *(s skrito bolečino v glasu)* In kako je s stvarmi?

MIKE Ima to noro idejo, da se za božič ne bi obdarovala ...

MADDY *(konča namesto njega)* ... da bi raje s tem denarjem kupila darila za otroke v sirotišnici.

MIKE Poznaš to newageovsko sranje.

MADDY *(nenadoma hladno resno)* Bi spal z mano?

Mike ga najprej gleda, če se heca, a hitro sprevidi, da misli resno.

MIKE Zato sem tukaj.

MADDY In tvoja manekenka?

MIKE Ni moja. To je bolj za medije. Pred kratkim je razdrla zaroko z nekim športnikom.

Razbila sta se z avtom zaradi neke kobilice, si lahko misliš! *(se zareži)* On je zdaj impotenten.

Pridi zdaj, greva, preden mi pride težit.

Prime Maddyja za roko in ga hoče potegniti za seboj. A on trdo obstane. Ne premakne se.

MIKE Kaj je zdaj – hočeš ali ne?

MADDY *(roteče iz srca)* Obljubi, da boš nežen.

MIKE *(se nežno privije k njemu in mu dahne)* Nežen bom – kot da imam v roki metuljeva krila.

MADDY Zakaj ravno metuljeva?

MIKE Če se jih človek dotakne, metulj nikoli več ne more leteti. Če pa se jih jaz, lahko leti še lepše ... in višje ...

Se približa Maddyju, da bi ga poljubil. Ta bi skoraj dovolil, a se v zadnjem trenutku odmakne.

MADDY *(odločno)* Greva. *(zakorači proti vratom)*

MIKE Tukaj. *(mu pokaže in ga potegne za seboj)* Lažje se bova izmuznila.

Odideta po drugi strani.

Tema.

3. PRIZOR

Maddyjeva soba

MADDY, BOBBY

Maddy žalostno sedi v mraku na postelji. Obleko ima raztrgano in mejkap ves razmazan. Na nočni omarici ob njem je flaša whiskeya in kozarec.

Bos je – čevlji, nemarno sezuti, ležijo na tleh.

Odsotno bolšči predse, roki ima kakor 'odloženi' v krilu in noge spodaj prekrižane.

Kot da ne sliši in čuti nič.

Vrata se počasi odprejo in noter vdre svetloba s hodnika. Skoznje previdno pomoli glavo

Bobby. Skuša se razgledati po sobi, a v mraku slabo kaj razloči. Kmalu zapre vrata in prižge luč. Vidimo, da je njegov akvarel že na steni.

Zagleda Maddyja in takoj steče k njemu.

BOBBY Maddy!

Maddy ne reče nič. Bobby ga strese.

BOBBY Maddy, kaj se je zgodilo?!

Maddy ga odsotno pogleda, skomigne z rameni.

MADDY Nič.

BOBBY Kaj pa potem ta sms? (pokaže na svoj mobi)

MADDY Nič, čisto nič se ni zgodilo – to je to.

BOBBY Napisal si, da umiraš.

MADDY Prej se mi je tako zdelo. Zdaj je bolje.

Odsotno potreplja prijatelja po roki, češ nimaš kaj skrbeti. Bobby ga pozorno pogleda.

BOBBY Pijan si.

MADDY Nisem. Samo malo sem si nos napudral.

Maddy izzivalno pošmrka in seže po kozarcu, a mu ga Bobby takoj odločno umakne.

BOBBY A zdaj se boš pa še drogiral?

MADDY Nisem več vzor.

BOBBY Ah, daj no! (mu jezno očita) Cel teden se mi že nisi javil! Kaj je s tabo? Kaj se greš?

Niti mama ni vedela, kje si.

MADDY Ja, mame ni. Ne vem, kje je.

BOBBY Včeraj me je klicala. Jokala je. Bajе si odnesel kovček in oblačila. Maddy, kaj počneš?

MADDY Hotel sem proč.

BOBBY Kje imaš zdaj kovček?

MADDY Pri Bianci.

BOBBY Bianci? Kakšni Bianci? A imaš punco?

MADDY Oni s televizije.

BOBBY Kateri s televizije? Aja! (*se mu posveti*) Oni Bianci. Kaj si pa počel tam?

MADDY Na zabavi sem bil.

BOBBY (*mu je jasno*) Te je ona tako zrihtala? (*jezno*) A zdaj se boš pa s transvestiti družil!

MADDY Saj ni transvestit. Ženska je kot jaz.

BOBBY (*ga preseneti*) A ti si zdaj ženska?

MADDY Ja, kaj pa naj?

BOBBY (*sede ob njem*) Ja, seveda, saj imaš prav. Kaj pa? Kaj PA? (pogleda Maddyja) Ja. (*prikima, ker se strinja, da je to res najboljše*)

MADDY (*mu položi glavo na rame*) Posiliti me je hotel.

BOBBY Kdo?! (*skoči na noge*)

MADDY Mike Strummer.

BOBBY (*presenečeno*) Neee? Kako si pa do njega prišel?

MADDY Učinek kobilice.

BOBBY (*seveda ne razume*) Kaj?

MADDY Interna.

BOBBY Pijan si.

MADDY Poljubljala sva se v njegovem avtu.

BOBBY (*ogorčeno*) Poljubljala?!

MADDY Hotel sem probati, kako je. S kom pa bom, če ne s filmskim?

BOBBY Ja, ti si bil vedno mahnjen na titule.

MADDY (*užaljeno*) Ti veš, kako dolgo je že od tega, kar sem se dal dol?

BOBBY (*nesramno zafrkantsko*) Torej nisi več nedolžen?

MADDY (*ogorčeno*) Kako si vulgaren.

BOBBY In kako je bilo? Si se dal kaj 'dol'?

MADDY Ja, v redu je bilo, ja ... v redu.

BOBBY Ja? Samo to? V redu ...?

MADDY Ja.

Mu nekoliko neprepričljivo prikima in pogleda proč. Bobby začuti, da ni iskren.

BOBBY No, povej – torej si se poljubljaj ... prostovoljno ... kdaj je torej prišlo do posilstva?

MADDY Ko sem ga videl.

BOBBY (*nič mu ni jasno*) Ko si ga videl? (*mu že malo preseda*) A ga prej nisi 'videl' ... ali kaj?!

MADDY Ne morem pomagati – solze so se mi usule, ko sem ga videl. Saj, če bi samo lepo ležal tam spodaj in dal mir, a ko sem ga videl v bojnem stanju, me je čisto vrglo.

BOBBY (*mu postane jasno*) A 'onega' si videl?

MADDY Jaaa – 'onega', njegovega! On ga ima! Zlomilo me je ... (*nesrečno zmaje z glavo, nato zavpije*) Pogrešam gaaaa ...! (*zajoče in se vrže Bobbyju okoli vratu*) Pogrešam svoj penis! (*hlipa*)

BOBBY No, no ... (*ga tolaži*)

Neha jokati, obriše si solze, žalostno in resno reče Bobbyju.

MADDY Šele zdaj vem, kako je to lepo. Invalid sem, Bobby.

BOBBY Nisi invalid, Maddy, potem bi bila vsaka ženska invalid.

MADDY Saj je. Zdaj jih razumem! (*spet zajoče*)

BOBBY (*nima več potrpljenja*) Daj no, kaj boš cele dneva samo jamral in se smilil sam sebi. Zdaj bi se res že lahko navadil.

MADDY Saj sem se, vsaj zdi se mi, no ... vidiš, kako sem oblečen, trudim se. In na zabavi sem se tudi veliko pogovarjal z ženskami.

BOBBY (*se mu zasvetijo oči*) A si kaj izvedel?

MADDY Sem. Kaki prasci smo.

BOBBY Naslednjič probaj izvedeti, katera je samska in najbolj potrebna.

MADDY Lahko nehaš s tem pred mano.

BOBBY Oprosti.

MADDY (*se zdi, da si daje bolj prazen pogum*) Saj bo, res bo – samo malo bolj se naj še navadim.

BOBBY No, in kako je potem prišlo do posilstva?

MADDY Saj ni prišlo DO – skoraj je prišlo.

BOBBY No, potem pa 'skoraj'.

MADDY No, saj bi najbrž res prišlo DO, če ne bi bil jaz močnejši.

BOBBY (*mu je smešno, a skuša skriti*) A sta se rausala?

MADDY Kaj rausala – na gobec sem ga!

BOBBY (*se mu iztrga smeh*) Na gobec si – Mika Strummerja?! Slavnega igralca! Ne morem verjeti!

MADDY Kar verjemi! Jutri snemanje odpade.

BOBBY Jaz tepem ženske, ti pa moške.

MADDY Kaj ga ne bi, obleko mi je strgal! (*pokaže*)

BOBBY (*se ponorčuje*) U, to pa je nesramno!

MADDY Jaz sem cmizdil, on pa je sitnari!

BOBBY Kakšna scena! (*si zaželi, da bi jo videl*)

MADDY Ni si dal dopovedati. Grob je bil. Kar spodaj me je zagrabil.

BOBBY A ti ni pasalo?

MADDY Kaj vem – mogoče je še prehitro.

BOBBY A sam nisi še nič probal?

MADDY Sem nekaj, ja. Ampak je še bolelo. Zadnje dni sem bil itak preveč pijan.

BOBBY Vidim, ja. (*namigne na whiskey na omarici*) A lahko?

Maddy mu prikima in Bobby si nalije.

BOBBY Cel večer že pijem pivo.

MADDY Kje pa si bil, da te nisem mogel dobiti?

BOBBY Mali Douglas ima rojstni dan. Takoj, ko sem dobil tvoj sms, sem pritekel. Mislil sem, da umiraš.

MADDY Pil si? Pa te Sophie ne bo vohala?

BOBBY Sophie ni več.

MADDY (*ga ta izjava takoj oživi*) Opa! Kako pa to?

BOBBY Zaprli so jo.

MADDY Zaprli? Zakaj?

BOBBY Nočem govoriti o tem.

MADDY Bobby, no.

BOBBY Res, nočem govoriti o tem.

MADDY (*patetično pijansko*) Glej, Bobby, jaz se tebi čisto odprem, bolj kot komurkoli drugemu.

Bobby gleda nekam stran in ne reče nič, nato vzdihne, kakor da se je le odločil povedati – skloni glavo, resno.

BOBBY Najprej sem ji jaz rekel, da sem ubil svojo bivšo.

MADDY Kaj?! (*ne more verjeti*) To si ji šel govorit?! Bravo stari, ti si pribit! Ne morem verjeti! Vsaka čast!

Je ves navdušen in Bobby ga ves čas spremlja z izrazom, ki samo čaka, da bo prijatelj zdaj zdaj seštel ena in dve. In res Maddyja v trenutku spreleti. Nejeverno pogleda Bobbyja. Ta mu prikima.

MADDY Neee?

BOBBY Ja. (*spet prikima*)

MADDY (*enostavno ne more verjeti*) Ne, no?

BOBBY (*težko in hudo resno vzdihne*) Ja.

MADDY (*si z roko zamišljeno gladi brado*) Mater, to pa ni več hec.

BOBBY Ni, ne.

MADDY In si jo prijavil?

BOBBY (*žalostno*) Kaj pa sem hotel.

MADDY Saj si prav naredil. A ve, da si ti?

BOBBY Anonimno.

MADDY Si hraber ...

BOBBY Misliš, da mi je fajn?

MADDY Oprosti.

Maddy mu tolažeče položi roko čez ramena. Za trenutek se zatopita vsak v svoje misli. Čeprav si Maddy ne more pomagati in tu in tam na skrivaj pošpega k Bobbyju. Preveč ga zanima vsa ta reč. Kmalu umakne roko in radovedno vpraša.

MADDY Koga pa je?

BOBBY (*z muko na obrazu*) Ne bi, Maddy, prosim. (*mu res ni za govoriti o tem*)

MADDY Ja, saj razumem.

Tišina. Nato Bobby nervozno vstane.

BOBBY Grozi ji smrtna kazen, več pa ne želim in niti nočem povedati.

MADDY (*se zave resnosti prijateljevega položaja*) Ja ja. Brez skrbi. Uh, to ni več hec, ja.

Tišina.

MADDY Upam, da res ne ve, da si jo ti.

BOBBY (*sede nazaj*) V bistvu sem samo namignil na lokacijo trupel.

MADDY Jezus! (*se zgrožen prime za usta – najbrž zaradi uporabljene množine*) Trupel? Bobby mu trpko prikima, češ ja, tako je to.

Spet obsedita v tišini. Čez čas prične Bobby na skrivaj pogledovati k Maddyju. Nekaj mu ne da miru. Končno pride z besedo na dan.

BOBBY Včeraj sem ji nesel cigarete.

MADDY *(presenečeno)* A hodiš k njej?

BOBBY *(trpko)* Ja.

MADDY Torej sta še skupaj?

BOBBY Ne.

Maddy malo pri sebi razmisli in vpraša.

MADDY Pa ona to ve?

BOBBY *(še bolj trpko)* Ne.

MADDY Ja, potem se je nisi rešil?

BOBBY Dokler je v zaporu, sem prost.

MADDY *(si ne more kaj, da ne bi pritrdil tej logiki)* To je res, ja. Če boš imel srečo, jo bodo ...

Z isto mislijo v glavi se spogledata. Bobby prikima. Nato pogledata predse in spet tiho obsedita. Nakar Maddy raje ubere prejšnjo temo ...

MADDY Torej, praviš, tamali ima rojstni dan. Dvaindvajset, kaj? Kako je? Kako so vsi?

BOBBY V redu so. Prizadelo jih je, da se ne vrneš.

MADDY Saj jim nisi povedal ...? *(se zboji)*

BOBBY Veš, da ne. Coach ti je pa itak najbolj zameril. Še mene je nehal maltretirati.

MADDY Si jim rekel, da zaradi nesreče?

BOBBY Sem, ja. Na praznovanju pa ga ni bilo.

MADDY Kako to? Nobenega rojstnega dneva ne zamudi.

BOBBY Zaljubljen je.

MADDY Vem, ja – v mojo staro. Joj, kako mi to ne paše. *(mu še vedno ni prav)*

BOBBY *(se nasmeji)* Daj no, ne bodi zlobna tašča. Oba sta že dolgo, predolgo sama – zakaj ne bi bila skupaj sama?

MADDY Pa ravno on.

BOBBY Na nekem plesu sta ali kaj vraga. Njemu boš moral enkrat povedati, če mu že ni mama.

MADDY Upam, da ne. Njemu se najbolj bojim.

BOBBY Večno ne boš mogel skrivati.

MADDY Saj ne bom. Samo nekaj časa še rabim. Da se bolj navadim. Malo še.

Hvala, Bobby. *(mu nenadoma hvaležno stisne roko)*

BOBBY Zakaj?

MADDY Za vse to. Da mi tako stojiš ob strani ... da si tu. Čeprav jaz nisem več jaz.

BOBBY Moj prijatelj si – spol gor al dol.

MADDY *(se mu nasmehne)* Prijateljica.

BOBBY Karkoli že. Srca ti niso zamenjali. Ko sem te jaz rabil, si bil zame vedno tu.

MADDY *(mu znova nasloni glavo na rame in nežno reče)* Robert Pedersen, moj nezamenljivi prijatelj.

BOBBY Vidim, da si sliko obesil. *(pokaže nanjo)*

MADDY *(dvigne glavo in pogleda tja)* Nisem jaz – Coach je. Saj niti ne ve, kdo je avtor. *(se zasmеji)*

BOBBY Misliš, da je drugače ne bi?

MADDY Najbrž ne.

BOBBY Slika ni nič kriva. Še enega bom. *(se skloni in si še naliže)*

Tudi Maddy bi in se skloni h kozarcu, a ga Bobby zavrne.

BOBBY Ti pa raje ne več. *(pije, nato pogleda prijatelja)* Lahko bi nehal s tem. A misliš, da te bo pijača kam pripeljala? Poglej tvojega starega.

MADDY Trezen je bil, ko se je ubil.

BOBBY Kakšne ima to veze? Vsa njegova dejanja od prej so ga tisti dan pripeljala v to situacijo. S Coachem sta se šla menit, da bi ga vzeli nazaj.

MADDY *(vzdihne)* Najbrž imaš prav, ja.

BOBBY To je kot tisti učinek metulja, kakor temu pravijo. A veš, kaj je to?

MADDY Vem.

BOBBY *(mu ne verjame)* Ja, seveda veš! No, pa povej!

MADDY Vem, no.

BOBBY Ja? Povej ...?

MADDY Vem, no – daj mir. Saj sem jaz prej omenil učinek kobilice.

BOBBY *(prasne v smeh)* Učinek kobilice! To ni isto! En klinc veš. *(izpije in odloži kozarec)*

MADDY Ti si vedno tako težek, ko si pijan.

BOBBY A ti si pa lahek? In daj si že sčisti ta butasti mejkap. Tak si kot Hitlerjev akvarel.

MADDY Daj mi tiste robčke.

Mu pokaže plastično škatlo na nočni omarico ob steklenici. Bobby mu jo da.

BOBBY Izvoli.

MADDY Hvala.

Maddy vzame ven vlažilni robček in se prične brisati, a si le še bolj razmazuje. Bobby nestrpno odloži kozarec, ko vidi, kaj počne.

BOBBY Daj sem. (vzame škatlo in ven potegne nov robček) Daj bliže to bučo.

Maddy se mu približa z obrazom in Bobby ga prične brisati. Sprva malo grobo, a z vsakim obrisom je bolj več in bolj nežno. Maddy ima zaprte oči. Bobby jemlje ven robčke in ga nežno briše, vse bolj nežno – in ga zraven vse bolj ganjeno gleda. Roka z robčkom se mu ustavi, podrži jo na njegovem licu. Maddy nekaj začuti in odpre oči.

MADDY (tišje) Kaj je?

BOBBY Lep obraz imaš.

Gledata se. Bobby počasi potegne z robčkom preko njegovih ustnic.

MADDY Res ...?

Bobby prikima. Požre cmok in spusti roko.

BOBBY Lep ...

Gledata se. Počasi se njuna obraza pričneta bližati. In bližata se ... bližata ... zbližata v krhek poljub. Odmakneta se in zbegano pogledata stran.

MADDY Jezus ... Bobby ...

BOBBY Ne vem ... oprosti.

Bobby se ustraši tega, kar se jima dogaja. Dahne – mogoče tudi kot v opravičilo.

BOBBY Maddy ...

MADDY (si iskreno zaželi) Reci mi Madeline.

BOBBY (počasi reče, gledajoč ga v oči) Madeline ...

MADDY (hripavo in razburjeno) Ja ...?

Bobby ga gleda ... gledata se ... nato Bobby spet pogleda proč. V tistem ga Maddy z obema rokama strastno prime za lica, zasučé k sebi ter se mu zagriže v poljub. Roke se jima prepletejo enemu čez drugega in v strastnem poljubljanju se zvrneta na posteljo.

Poljubljata se in Bobby v navalu strasti dvigne Maddyju krilo, da mu seže pod ženske hlačke.

Maddy ga zgrabi za roko in ustavi. Pogledata se. In gledata ... sunkovito dihata ...

Tema.

4. PRIZOR

Maddyjeva soba

MADDY, BOBBY, COACH

Nadaljevanje prejšnjega.

V gostem mraku še komaj razločimo dve goli postavi, ležeči v postelji. Maddy in Bobby površno pokrita sproščeno spita – Maddy na trebuhu, Bobby pa ves razkrečen na hrbtu. Okoli njiju so pometana oblačila, ki sta jih še pred kratkim imela na sebi.

Čez čas se vrata sobe počasi odprejo. Medla luč prodre s hodnika. V njenem soju zagledamo Coacha, ki se tiho zmuzne noter. Takoj zapre vrata. Počasi in previdno se pritipa bliže k postelji. Tam si sleče obleko, jo odloži na stol in stopi k robu postelje. Dvigne odejo in leže na Bobbyja. Takoj poskoči in vzkligne.

BOBBY (*nežno v spanju*) Hnja ...? (*se obrne na bok proti Maddyju in nežno položi roko čezenj*)

COACH (*strogo, a zmedeno*) Kaj, kaj je?! Kdo je tu?

MADDY (*se zbudi, presenečeno*) Coach?

COACH (*presenečeno*) Maddy?

BOBBY (*še vedno zaspano – misli, da je drugje*) Ja, Coach ...

COACH (*presenečeno*) Bobby?!

Coach prižge luč. Zagleda gola mladca in se takoj zaprepaden obrne proč.

COACH Jezus!

BOBBY (*takoj skoči na noge in se skuša z nečim zakriti*) Coach! Kaj pa vi tu?

Tedaj se Coach z nekim posebnim izrazom nejevere obrne nazaj, kakor da ne verjame temu, čemur je priča, in se mora še enkrat prepričati – a mu že prvi pogled takoj vse potrdi.

COACH Vidva sta ...

Obraz se mu spači v neizrekljivem gnusu.

COACH Izrodka.

Maddy si odgrne odejo in mu ključovalno pokaže.

MADDY Jaz sem ženska.

Coach to gleda ... gleda ... in gleda in ko bulji v Maddyja, se mu na obrazu menjuje cel kalejdoskop občutkov, od popolne zaprepadenosti, nejevere in gnusa, pa vse do popolne fizične otrplosti; ne more se niti premakniti, niti spregovoriti. Njegov notranji svet doživlja kaos.

Končno blekne in pljune.

COACH (*panično*) Spravita me ven. (*zdi se, da sam nima te moči*)

BOBBY (*pokrije Maddyja*) Coach – saj nisva pedra.

COACH (*glasneje*) Spravita me ven!

BOBBY Coach ...

Mu hoče še nekaj dopovedati, kar oni zarjove.

COACH Spravita me ven!!

Se iztrga iz šoka in v spodnjicah plane ven.

BOBBY (*zagleda njegove hlače, skrbno zložene čez naslonjalo stola, in zavpije za njim*)

Coach – hlače!

Bobby ihtavo pobere oblačila in steče za njim.

Maddy se dvigne. Nekaj hipov gleda k vratom, nato si natoči kozarec whiskeya – podrži ga v roki, razmišlja.

MADDY Mater, me je pljunil. *Se spomni in si z roko obriše obraz. Nato vzdihne in odloži kozarec nazaj na omarico. Leže, se pokrije in zaspi.*

Tema.

5. PRIZOR

Kuhinja mame Logan

MAMA, MADDY

Mama v kuhinji, pripravlja zajtrk.

Pride Maddy v šlafroku in se pretegne. Zazeha.

MADDY (*bolj nerazpoloženo*) Dobro jutro.

MAMA Dobro jutro, sine.

Maddy sede za mizo, mama si da opraviti za štedilnikom.

MAMA Prežganke sem ti pripravila.

MADDY Kako se ti da.

MAMA Si si umil zobe?

MADDY (*zajedljivo*) Ne, smrdelo mi bo iz ust.

MAMA (*očitajoče*) Maddy ...

Mu postreže.

MADDY Mmm, lepo zgleda. (*se vrže na hrano*)

MAMA Škoda, da je Bobby že šel – mi jih bo kar nekaj ostalo. (*sede zraven njega in ga z zadovoljstvom gleda, kako jé*)

MADDY (*mu je ob omembi Bobbyja nekoliko nerodno*) Ja. (*jé in čez trenutek reče*) Jih bo pa Coach pojedel.

MAMA (*vzdihne*) Ja, saj za njega sem jih pripravila.

MADDY Oprosti za džumbus ponoči.

MAMA Ah, saj ni bilo nič takega. Tudi ko si bil dojenček, sem bolj malo spala.

MADDY (*je ne razume*) Kakšno pa ima sedaj to vezo?

MAMA Jogurt sem ti pozabila dati.

MADDY Pusti, mi je bolje brez.

MAMA Vedno jih ješ z jogurtom.

MADDY Danes pa mi je bolje brez. Sedi. (*ji prijazno pokima*)

Ona sede. On jé. Spet ga gleda.

MAMA Kdaj boš nehal piti?

MADDY (*nejevoljno*) Saj ne pijem, mama.

MAMA Ne, kje pa. En dan ni minil v zadnjem tednu, da nisi imel prazne steklenice v sobi.

MADDY Ne zdaj mama – jem.

MAMA Kdaj pa? Vedno se mi izmuzneš. (*jo premagajo solze*)

MADDY Joj, mama, ne joči.

MAMA Pojma nimam, kaj se dogaja s tabo.

MADDY Ne, joči mama, no, saj ni nič takega. Samo spol so mi zamenjali.

MAMA (*si briše solze*) Oprosti, ješ, ja ... Samo ta tvoj alkohol ... nočem, da končaš tako kot

...

MADDY Očka? Ne skrbi – prometna je že za mano. (*čez hip*) Mama?

MAMA Ja?

MADDY Nekaj mi nikoli ni bilo jasno: Coach je vedel, da očka takrat ni bil pijan – zakaj ga nikoli ni branil, zakaj ni vsem povedal, da se je trezen zabil?

MAMA Tvoj oče in Albert sta imela svojstven odnos. Kot na primer ti in Robert.

MADDY O, takšnega kot jaz in Bobby zihher ne.

MAMA In to, da ni bil pijan, to samo tebi pomeni – drugi se s tem ne ukvarjajo.

MADDY A tebe ne boli?

MAMA Prevečkrat me je, ko je bil.

Maddy obmolkne. Mama vzdihne in nekako bolj v tolažbo Maddyju kot sebi pove.

MAMA Bil je pokončen človek. Nikoli ni bil nadležen, samo pijan.

MADDY Vem, mama, vem. (*jo potreplja po roki*) Saj tudi Coach je tak. Le da brez alkohola.

MAMA Alberta ne bo več.

MADDY Kako misliš 'ne bo več'?

MAMA Ne bo. Povedal mi je, da sta vidva z Bobbyjem ... (*se ustavi*)

MADDY (*kar šine kvišku, da prevrne krožnik*) Kaj?! Kaj je rekel?! Med nama z Bobbyjem ni bilo nič! Nič – razumeš!

MAMA (*ga skuša pomiriti*) Ja, Maddox, vem. Sedi. (*znova postavi pred njega krožnik*) Jej lepo v miru.

MADDY Če neumnosti klatiš.

MAMA Saj je vseeno.

MADDY (*se razjezi*) Kaj je vseeno?! Poročiti te je mislil – kako si lahko tako naenkrat premisli?

MAMA Tvoje stanje ...

MADDY (*se spet razburi*) Moje stanje, jebemti?!

MAMA To, da si punčka ...

MADDY Drek pa ta punčka!

MAMA Ne preklinjaj.

MADDY Zakaj si je prekleti Coach premislil?

MAMA (*skloni glavo in tiho reče, kot da ponovi Coacheve besede*) Ker bo sramota, ko ljudje to zvejo.

Maddy obnemi. Gleda mamo in nato trdo predse. Čez čas jo spet pogleda. Trpko, a pogumno reče.

MADDY A sramota bo, kaj?

Mama ga pogleda z žalostjo v očeh.

MADDY A sramota?

Maddy jo objame okoli ramen. Ona zahlipa. A si takoj že briše solze.

MAMA Oprosti ... ješ ...

MADDY Klinc pa hrana. (*grobo odrine krožnik, da se spet skoraj prevrne*)

MAMA Ne delaj tako s hrano.

MADDY Nisem več lačen.

Obsedita, vsak v svojih mislih. Nato Maddy.

MADDY Pa ti je povedal, kaj se je zgodilo?

MAMA Je. (*prikima*)

MADDY In?

MAMA Bobby je dober dečko.

MADDY (*si ne more kaj, da se ji ne bi nasmehnil*) Joj, si ti ena utrgana mama.

MAMA (*tiho, z bolečino in strahom*) Samo ne iti.

MADDY Mama, rad sem tu doma, to je moje mesto. Zaradi spola ne rabim menjati še mesta.

MAMA Kako sem vesela, da si to rekel.

Mu ganjeno pohiti v objem. Prižeme se mu na prsi. Maddy nekaj začuti. Nežno ji dvigne glavo.

MADDY Kaj je, mama?

MAMA (*skozi solze*) Zdelo se mi je, da ničesar več ne znam zadržati.

MADDY Daj no, mama. (*ji obriše solzo*)

MAMA (*se odmakne od njega, resno*) Ko si bil star eno leto, smo menjali preprogo v dnevni sobi.

MADDY (*ji tukaj malo ne sledi več*) O čem se pa zdaj pogovarjava?

MAMA (*žalostno sede in nadaljuje*) Zaradi krvi.

MADDY (*mu čisto nič več ni jasno*) Kakšne krvi?

MAMA Tvoj oče je bil na gostovanju, jaz pa sama, kaj sem hotela. Rekel je, da bo njegova mama prišla, a ni.

MADDY (*stopi k njej čisto zbežan in strah ga je ob maminem načinu*) Mama, o čem mi govoriš?

MAMA (*ga poboža po licu*) Po tistem splavu sem se komaj pobrala.

MADDY (*zelo presenečen*) Bila si še noseča?!

MAMA (*mu prikima z blagim nasmeškom mučenika*) Ja, sine, s punčko. Z eno lepo, malo drobno punčko.

MADDY (*ne more verjeti*) In zakaj mi tega nista nikoli povedala?

MAMA Ni dovolil. Potem pa sem mislila, da je bolje tako, da nikoli več ne bo treba na to misliti.

MADDY Kako si pa vedela, da je punčka?

MAMA Pozno je že bilo – če bi tisti dan prišla do bolnišnice, bi najbrž danes imel sestro.

MADDY Kaj ... (*si gre pretresen z roko skozi lase*) Ne morem verjeti ... Kako sta lahko kaj takega skrivala pred mano ... (*se spomni in se obrne k mami*) Zakaj pa babica ni prišla?

MAMA Skregala sta se s tvojim očetom in ji je prepovedal priti.

MADDY Ah, no – saj veš, da sta se vedno nekaj dajala.

MAMA Enkrat preveč.

Maddy

MADDY Oh, mama ... (*težko vzdihne*)

MAMA Glej! (*pokaže z roko proti oknu*)

MADDY Kaj? (*pogleda tja*)

MAMA Metulj! A ni lep? (*stopi bližje k okenski polici, kjer je metulj*)

MADDY Ne, mama, ne ga prijeti.

MAMA Saj ga ne bom. Potem ne more več leteti.

MADDY Točno.

MAMA (*se obrne k njemu in mu z nekim posebnim pomenom reče*) Škoda bi bilo, če ne bi več letel.

MADDY (*se ji nasmehne*) Ja, mama, škoda.

Trenutek tišine.

MADDY Kako bi bilo moji sestrici ime?

MAMA Charlotte.

Maddy se namuzne.

MAMA Kaj? Ti ni všeč?

MADDY Madeline je lepše. Dobre so bile. (*misli na prežganke*)

MAMA Me veseli – sama sem ji pripravila.

MADDY Samo nekako nimam apetita. (*vstane, se ji toplo nasmehne in jo poljubi na lase*)

Tvoje so najboljše. (*se počasi odpravi nazaj v svojo sobo*)

MAMA Bobby je klical.

MADDY (*se obrne k njej*) Kaj je hotel?

MAMA Če gresta v kino ...

Maddy stoji in razmišlja.

MAMA Nisem te hotela buditi.

MADDY Je že prav. Šel bom, ja.

MAMA Pa Albertove hlače odnesi.

Maddy za trenutek pomisli. Nato mu je smešno in pristane.

MADDY Bom, ja. Kasneje pokličem Bobbyja in se zmeniva.

Maddy gre. Mama nežno pogleda za njim, nato gre pomit posodo. Čez čas se on vrne oblečen in s kovčkom.

MAMA (*prestrašeno*) Kam pa greš zdaj s temle?

MADDY Mislim, da rabim kar cel kup oblačil.

MAMA Nekaj lahko uporabiš mojega.

MADDY (*se iz srca nasmeje*) Mama, daj no!

MAMA Zakaj se smejiš?

MADDY (*resneje in da je ne bi prizadel*) Nič takega nisem mislil. Rad bi imel vse novo ... če sem že nov človek.

MAMA Ampak ne vem, če boš vse to znal kupiti.

MADDY Najbrž res ne. Greš z mano?

MAMA Če želiš.

MADDY Pridi, ja.

MAMA Počakaj, samo tole končam.

Zloži pravkar pomito posodo na svoje mesto. Maddy je odložil kovček in jo čaka. Ko mama konča, se obrne in namigne na kovček.

MAMA A nimamo česa bolj priročnega?

MADDY Nočem, da me celo mesto vidi z vrečkami.

Se odpravita. Pri vratih se Maddy ustavi in vpraša mamo.

MADDY Misliš, da sploh imam košarico?

MAMA (*ne razume, kaj misli*) Košarico?

MADDY Ja – za v nedrček kaj dati. (*nazorno pokaže*)

MAMA Aja. (*se sedaj ona nasmeji*) Najbrž se bo našlo kaj.

MADDY Slikat pa se grem, ko mi zrastejo lasje.

MAMA In zakaj se ne moreš zdaj?

MADDY Rada bi si bila podobna na dokumentih.

Zastor.

K O N E C

Berlin – Rovinj – Maribor, 2010